Do Võ Phi Hùng Cựu HS Petrus Ký (67-74) tặng Huỳnh Chiếu Đẳng chủ Kho Sách Xưa Quán Ven Đường (scan từ microfilm của Library of Congress)

★ Tin Tòa : Sáng qua bà Lý bị giải tới Dự-Thẩm ★ Chiến-sự : Việt-Cộng bạo động tại khu phi quân sự Bến-Hải.
★ Haiti: Tổng-Thống Duvalier bị ám sát ? ★ Lào: việc liên hiệp có thể thất bại ★ Xã-hội: một thanh niên nhảy vào chuồng cọp.

VIỆT-NAM CỘNG-HÒA NĂM THỨ 8 — Năm thứ 9—số 2.249 — Giá 2 đồng

NGÀY THỨ SÁU 22-6-1962 — 21 tháng Năm (Âm-lịch)

Ngôn-Luận

Nhật báo thông tin nghị luận hữu ích của mọi gia đình

Chủ Nhiệm và Chủ Bút : HỒ-ANH

Điện-thoại 95.598 — Hộp thư số 6 — Tòa-Soạn và Trị-Sự : 86 đường Lê-Lợi — Sài Gòn

QUAN-ĐIỂM

BIẾN CHUYỂN MỚI TRONG TÌNH HÌNH CHIẾN SỰ

Các tin tức chiến sự được công bố cho thấy rằng hoạt động của Cộng quân tăng cường mạnh sự ở khắp nơi. Tại những địa điểm gần những trục giao thông lớn như yên tỉ-tỉ như trục giao thông Đalat—Saigon nay cũng bị quấy phá. Các ấp chiến lược bị địch công phá nhiều hơn. Địch bắt đầu hoạt động chống phá công điều trước đây địch cố tránh và bắt lợi cho du kích chiến. Địch không cố tránh đụng độ với các nhân viên cố vấn quân sự Mỹ. Nói tóm lại, tình hình chiến sự cho thấy cố vấn đặc biệt của địch đang phương tiện có được để mở những cuộc tấn công lớn mà không cần đã đặt gì cả về phương diện chính trị.

Biến chuyển mới ấy trong tình hình chiến sự có thể là kết quả của nhiều nguyên nhân.

Nguyên nhân thứ nhất có thể là : sau một thời gian tăng cường và chỉnh đốn, lực lượng phụ đã được đề đốc ra một trận, nhằm chứng tỏ và buộc địch phải công khai đương đầu không lẩn tránh được nữa.

Nguyên nhân thứ hai có thể là : trước đây Cộng Sản cố ý để địch chết trước dư luận thế giới đang gây chính Uỷ Hội Quốc tế công đã lên án Việt Cộng gây chiến thì Cộng sản cần gì phải gây gổ, Về lại về phương tiện, với sự viện trợ của Nga Xô—Trung Cộng qua Ai Lao, và cả bằng đường không vận. Cố nguyên Việt Nam có vẻ Trung Cộng thúc đẩy phải đương hàng hàng hơn.

Nguyên nhân thứ ba có thể là : hành động của Cộng Sản tại Việt Nam cần ăn khớp với tình hình Lào. Vụ Lào sắp ra trước hội nghị Giơ-nơ-vơ, Cộng sản cần gây tình trạng rối ren ở xung quanh nước Lào để có cớ đòi Mỹ phải rút quân đông ở Thái, rút quân chuyên viên quân sự ở Việt Nam Cộng Hòa để chứng tỏ đã đạt mục đích trung lập Lào. Hơn nữa nếu có thể, Cộng sản còn muốn tạo ấn bội nghị Giơ-nơ-vơ Lào bằng cả cuộc xâm lấn miền Nam Việt Nam mà lấy cớ khiêu Cộng sản trắng trợn huyện truyền rằng « đang là miền đe dọa cho Việt Cộng và Trung Cộng ! ».

NGÔN LUẬN

THẾ THÀNH TÂM TÌNH

BÁC SĨ THƯỜNG TRỰC Thứ Sáu 29-6-1962
(Trưa : 13 giờ đến 15 giờ. Chiều : 19 giờ đến 6 giờ sáng hôm sau)

B.S. Trương-chí-Lương	150, Đại-lộ Không-Tử	Chợlớn
B.S. Trần-tỉ-Mỹ	178, đường Bùi-thị-Xuân	Sàigòn
B.S. Nguyễn-phước-Bửu	96/1, đường Hiền-Vương	Sàigòn
B.S. Đào-văn-Thái	356, đường Võ-di-Nguy Phú-Nhuận	Sàigòn

MANG CON CHO KHÍ CẦN NÁT MÌNH

HỘC MÔN.— Em Lê văn Ia 11 tuổi, ở ấp Tân Đông bị khí cần nát cả mình, e khó sống nổi. Nguyên do em là bị đau ban không khỏi nên ngày 20-6, cha mẹ em có đưa em tới ông lang ở Đức Hòa chữa chạy. Ông này bảo với cha mẹ em là nên đem em cho khí cần thì khỏi ngay mới ra sống nổi. (V.V)

TAI NẠN LƯU THÔNG : HAI EM BÉ BỊ THƯƠNG NẶNG

SÀIGÒN.— Hồi 11 giờ trưa 20-6, em Tr thị Nợ 5 tuổi, con ông Văn, ở đường Hòa Hưng đã bị xe Vespa đụng té trọng thương.

— Hồi 4 giờ chiều cùng ngày, bà Võ thị Hợp ở đường Phan đình Phùng đã theo đứa con tên Phan văn Hai 8 tuổi ra đi xe buýt-xe để đến đồng ở đầu cầu nên lúc xe chạy em bị mất thăng bằng ngã xuống đường bị thương nặng ở đầu. (C.C)

LÀM BẬY NGOÀI ĐƯỜNG

MỘT BÀ GIÀ VÀ MỘT THANH NIÊN BỊ BẮT

SÀIGÒN.— Đêm 19-6, nhà chức trách tuần tiễu trên đường Nguyễn văn Sâm đã bắt được hai người đang làm trò tồi bại. Năng thị Hoàng (1) M. 50 tuổi, chàng tên Nguyễn văn L., 26 tuổi. Cả hai bị đưa về bốt. (C.C)

BẮT ĐƯỢC MỘT TƯỚNG CƯỚP

SÀIGÒN.— Chiều 20-6, nhân viên công lực, sau gần một năm trời theo rõi, đã bắt được tên Nguyễn Phát, chánh phạm vụ cướp gần 200 ngàn nữ trang của ông Phan văn Tư ở đường Hồng Bàng. Phát bị bắt tại một ngôi nhà ở đường Phạm ngũ Lão. Con sâu đồng lõa của Phát thì đã bị bắt ngày sau vụ cướp. (SS)

VỢ CHỒNG CHỐNG BÀ DAO XỐI MÁU

KIẾN TƯỜNG.— Tối 19-6, bà Trần thị Mẫu 29 tuổi có chồng là ông Nguyễn văn Ơn 32 tuổi ở ấp chợ, có chuyện cãi lộn. Không rõ lời qua tiếng lại làm sao mà bà Mẫu bằng cái nông cách đem chồng ba nhát rồi bỏ trốn. (H.B)

CHỒNG CHẾM VỢ BẰY BỮA NẰM BÊN CẠNH

VĨNH LONG.— Vô vân Ba 36 tuổi làm nghề hớt tóc dạo, ở xã Tân Thuận Đông, sau khi bỏ vợ lớn, có lấy bà Lương thị Thành 32 tuổi làm vợ kế. Bà bỏ ra 20,000 đồng cho vợ mở nhà may may ở Cái Vồn. Nhưng rồi làm ăn thất bại, Ba đòi tiền ; bà Thành phải bán nhà may trả tiền cho Ba và tuyệt tình luôn. Ngày 17-6, Ba tới xin bà Thành cho nối lại tình xưa ; nhưng bà này cự tuyệt. Ba bèn hạ bà Thành xuống giường ngủ và đâm bà Thành bằng nhát dao chém chồng ba nhát rồi bỏ trốn. (H.B)

KHÔNG LẤY ĐƯỢC NHAU, CHÀNG VÀ NÀNG TỰ TỬ...VỚ

BIÊN HÒA.— Ngày 18-6, người ta chở tới bệnh viện hai người tự tử bằng dao nông, nhưng tới lúc sức sống rửa ruột thì cả hai ngồi nhổm dậy và thở nhẹ là đã tự tử... vớ. Cầu chuyện như sau : Cậu Vũ văn P. 22 tuổi ở xã Bình Trước và cô đem hàng yên và tỉnh mới có Lê thị Ngọc 21 tuổi, thư ký riêng của gia đình cậu. Vì gia đình không chấp thuận mối tình của hai người, nên đã cho cô L. nghỉ việc. Vào ngày trên chàng và nàng bàn kế tự tử vì đã đọa chán mọi nẻo ngờ sự việc đã không thành cho khiến cho mọi cặp P. tức giận thêm. Chưa biết mối tình này có đi tới đâu không ? (T.Hòa)

DU GÂNG LỘNG HÀNH KHU VƯỜN CHUỐI

SÀIGÒN.— Lúc 6giờ30 tối 19-6, tại đường Vườn Chuối bỗng xuất hiện một bọn thanh niên độ 10 người, mang dao bầu tới, vây đánh cả đám bà cô thai và con nhỏ. Chúng đã dao vào cô các em học sinh và rượt đám em đang Lê Gia Trường vào điệt Công trường gần cũng bị chúng đánh cho chạy cuống lên. Chúng làm náo loạn cả khu Vườn Chuối, như không coi ai vào đây. Dường như nhà chức trách quận III đã lơ là tới vụ này. (N. G.)

HỤT MỘT BỮA NHẬU. ANH CHÉM CHẾT EM

KHÁNH HƯNG.— Hồi 10 giờ sáng 18-6, một vụ lưu huyết giữa hai anh em chỉ vì một bữa nhậu hụt đã xảy ra ở Quận Kế Sách. Ông Bùi văn Hạng 36 tuổi có mua một kỳ thịt trâu để làm tiệc và có mời mấy người láng xóm sang nhậu. Tiệc gần tàn thì người anh rượt tên là Bùi văn Ban 39 tuổi ở đâu về, thấy vậy mới hạch hỏi ông Hạng vì bữa tiệc. Sau một hồi cãi vã, ông Ban vác dao chém ông Hạng chết liền tại chỗ. Ông Lan, người hàng xóm nhảy vào can cũng bị ông Ban chém gây một tay. Thủ phạm đã bỏ trốn. (T.Hải)

ĐI XIN THUỐC. VỚ Ý MẤT 2000 ĐỒNG

SÀIGÒN.— Hồi 8 giờ 30 sáng 20-6, cô Nguyễn thị Kiều 21 tuổi, ngụ tại, ở đường Tôn thất Thuyết, bị bệnh sốt rét nên có tới Chấn y viện Khánh Hội xin thuốc. Trong khi ngồi chờ tới phiên xinh, vì sơ ý cô bị quên gian ăn cắp mất cái bóp, trong đựng 2.000 đồng và giấy tờ. (S.S)

VÌ ĐAU ỐM MÃI, MỘT BỆNH NHÂN TỰ TỬ

SÀIGÒN.— Hồi 1 giờ đêm 20-6, một bệnh nhân ở bệnh viện Chợ Quán đã thắt cổ chết. Người bọn nhân tên Nguyễn văn Ngươn 47 tuổi mắc bệnh sốt rét thành ra nhân điên vì ở bệnh viện đã lâu, những bệnh phòng thường gian chật ních. Cô lẽ vì bodn nỗi ong Ngươn đã tìm cái chết.

Xem tiếp T trang 4

Thủ-Tướng Thái họp các Tư-Lệnh Quân-Đội

RA LỆNH NỔ SÚNG BẢO VỆ NGÔI ĐỀN PREACH VIHEAR

- It hy-vọng lập xong Chính-phủ liên-hiệp Lào.
- Phó Tư-Lệnh Quân-Đội Nga thình lình lăn ra chết.

VẠN-TƯỢNG.— Hội đồng Nội Các của Hoàng thân Boun Oum họp đã quyết định bằng lòng bỏ đoạn nây trong dự án chỉ dụ tân phong tân chính phủ : « Chính phủ liên hiệp sẽ tôi hành hữu hiệu trên ba vùng sau khi ba lực lượng thực hiện xong việc sáp nhập ». Ng-vực lại Hội đồng nội các quyết định giữ lại đoạn nói việc lập tân chính phủ được Quốc-Hội chấp nhận.

Ô. Phoumas thì muốn thay đoạn trên bằng đoạn ghi nhận rằng tân chính phủ sẽ tôn trọng hiến pháp.

Như thế chương ngại ít có hy-vọng vượt qua và chính phủ liên-hiệp không 1-2 khởi sự hoạt động vào ngày 22 như thỏa ước đã trù liệu. Hiya nay 6, Phoumas lại ngỏ ý muốn bỏ đi Pháp vào 23 hay 24 tháng nay.

Không Le và Vạn Tượng ?

VẠN TƯỢNG : — Không Le, hàn Trung Tướng, Tư-lệnh quân đội Phoumas, sau khi đi chu du các nước C.g sản Âu Châu đã trở về Hà-nội và lưu lại đây 3 ngày. Không Le có thể sẽ về Đông Châu hay Vạn Tượng nếu việc lập chính phủ liên hiệp hoàn thành.

Thái tan sân sàng nổ súng

VỌNG CÁC.— Thủ tướng Thanarat đã triệu tập hội nghị các tư lệnh quân đội và hoàn tất nổ súng nếu Cam Bốt cố tranh chiếm ngôi đền Preach Vihear.

Thân chủ Thái cũng đã biểu tình phản đối bản án mà Tòa án Quốc Tế đã xử về ngôi đền Preach Vihear. Báo chí Thái thì cho hay rằng ô. Dean Acheson đã lợi dụng danh nghĩa là cố vấn của Tổng Thống Kennedy để trong tỉ chức Bắc Đại Tây Dương để làm cố vấn và bịa bộ cho Cam Bốt trong vụ này.

Nga sẵn sàng chiến tranh ?

MẠC-TƯ-KHOA — Nga sẵn sàng bỏm giới, ngưa sẵ hết lên phòng tiếng kinh không và lên cỡ những con ngựa khác phải khiếp vía ngã lăn ra mà chết ! Bởi lẽ nếu là một người đàn bà khác thường nên thiên hạ đã lấy tên con Hồ Lôn Bảo đặt cho nàng.

Có nhiều câu chuyện ly kỳ thú vị quanh cuộc đi vượt vũ sử mang tên con ngựa quí này.

Nàng không phải là một ca sĩ chuyên nghiệp. Thích thú đi nhảy, mà không thích thú đã có đánh xe. Hoặc kỹ đến mức nàng đã, nàng cùng sau bắt bài Tự Tử. Cũng vì vậy, sự kiếm ăn của nàng rất thất thường. Có những chuyến ngày đầu sách phải bám lũng bụng thật phỏn, từng cuốc xe nhưng cũng lại có những ngày tung bông bỗ lại. Đó là lúc mà đồng tiền từ những tay giàu vụ cho vào vào bộp đàn của nàng. Những vụ ăn uống đại qui mô. Những vụ mua vé sầm sửa. Nói về phương diện ăn mặc, không có thể có một ca sĩ nào ở Sẽ gooing sứng đáng là địch thủ với nàng.

Thực ra thì nàng không phải là một cô vũ thuộc loại *favorite* vì nàng không đẹp cho lắm và đã ở vào cái tuổi trên dưới ba mươi rồi. Nhưng nếu một ca sĩ *favorite* đến bù nhìn và mọi lúc của mười cái ăn đó thì chẳng trong một lúc nàng đã vung tiền ra mấy bốn năm cái vụ đến mấy cái gì sẽ xảy ra ? Thế mà vừa loan báo quyết định sụt tuổi thanh niên quân dịch từ 19 xuống 17. Không có sự giải thích rõ về quyết định ấy. Người ta chỉ đoán là sự dị nhỏ trí chiến mới sinh ấy ở Nga phàm sốt rất nhiều.

Mặt khác có tin cho hay đại tướng Astonov Phó Tư Lệnh quân đội Nga. Tư lệnh khối Varsov là đã từ trần. Lý do cái chết đột ngột này không được công bố.

Tổng Thống Haiti bị ám sát

LUÂN ĐÔN.— Theo tin đài BBC, qua những tin tức chính ở đây, được biết B.S. François Duvalier Tổng thống Cộng Hòa Haiti đã bị ám sát.

Phái đoàn Michigan về nước

SÀIGÒN (VTX) 20-6.— Ban Cố vấn của Viện Đại Học Michigan (MSU) sẽ rời vấn tư giá Việt Nam vào ngày 30 tháng 6 tới đây.

Hồi tháng 7 năm 1959, bản hợp đồng viện trợ kỹ thuật của đoàn Cố vấn Viện Đại học Michigan đã được triển hạn tới tháng 6 năm 1962.

QUỐC HỘI

KẾ-HOẠCH NGŨ NIÊN II

★ QUỐC-HỘI CÓ NÊN THẢO LUẬN VỀ VẤN ĐỀ CHUYÊN MÔN ?

★ MỘT Ý KIẾN «QUÂN PHIỆT» : Dù mức sống của dân chúng cần xuống thấp một thời gian lâu hơn nữa, dù phải hy sinh nhiều hơn nữa, cũng phải thiết lập kỹ nghệ kim khí cơ bản để vũ trang cánh tân quân đội trong bị quốc phòng.

(Tiếp theo)

Tường thuật của TỪ-CHUNG

Không có ý chỉ trích soạn giả kế hoạch

Chiều hôm trước, ông **Đỗ Việt Phúc** gay gắt hỏi nhẩu, thì chiều thứ tư mở đầu cho cuộc thảo luận, ông lại ôn hòa hẳn xuống.

Ông thả ý mình rằng, ông không có ý chỉ trích soạn giả Chủ Tịch Ủy Ban Tổng Thuyết Tính Viện vì ông không cảm hoàn cảnh của hai vị ông chủ là đàn biểu. Ông cho rằng Ủy Ban đã cố gắng trả lời, tuy nhiên vì là 500 câu mà diện tích thực được những câu hỏi nên lên, những không hãy là thỏa mãn được các đề đề giả vì chỉ là đàn biểu, ngoài trả lời đâu có thêu trật được vào để để giải đáp cho đầy đủ.

Ông cũng thanh minh cho các đề tự cơ nên, tức là thơ kỹ đánh máy bản kế hoạch có lẽ đã không đánh sai nhưng lời giải thích của Ủy ban chăng ? Cũng nên biết rằng thời trường mỗi khi xét ý nhân lần người ta hay đề lỗi cho thợ nhà in rẽp chỗ sai, hay người đánh máy đánh sai, nhưng ông Phúc bỗ nghĩ rằng có lẽ trang nói về chương trình kinh tế không sai. (Theo người bàn thì diện tích trồng trọt và năng suất tại xuống)

Ông Phúc cho rằng có lẽ ô g đã lầm vì lối trình bày của trang này. Phải chăng theo giới chuyên môn, muốn trồng khoai tốt, thì thứ đất trồng khoai phải nằm trồng năm ngũ, nếu tuy là diện tích khá thấp ấy là 500 mẫu mà diện tích thực được những cây hồi nên lên, nhưng không hãy là thỏa mãn được các đề đề giả vì chỉ là đàn biểu, ngoài trả lời đâu có thêu trật được vào để để giải đáp cho đầy đủ.

Ông cũng thanh minh cho các đề tự cơ nên, tức là thơ kỹ đánh máy bản kế hoạch có lẽ đã không đánh sai nhưng lời giải thích của Ủy ban chăng ? Cũng nên biết rằng thời trường mỗi khi xét ý nhân lần người ta hay đề lỗi cho thợ nhà in

Từ một chuyện hủn vốn làm ăn...

Cũng theo người bạn trên, trong cuộc thảo luận đương như bà Lý có tiết lộ một đều kỳ quan trong : ông Lâu-văn-Trước khi còn sống có lấy bà trên vốn ông Trương, nhưng thì công việc buôn bán lỗ lã sao đó, đến hồn của người này biến thành tiền nợ. Và trong lúc ông Trước chưa giải quyết dứt khoát « mối nợ » này thì bà ra sẽ.

Một người tin khác (mà chúng tôi đã thu được từ 10 bản trong những chưa tiện công bố) cho hay : ông Trương thực ra chỉ là đại diện cho một « nhân-vật » ở Saigon. Chính « nhân-vật » này đã bỏ tiền ra bàn cổ phần với ông Trước, nhưng lại để cho ông Trương đứng tên. Và cũng như thế lực của « nhân-vật » ấy, ông Trương mới có thể nhập được nhiều món tiền lớn và sau đó Tổng Liên đoàn Lao công tình cực hòa giải vụ đình công ngày 8 tháng 6 vừa qua, thì ông Trương cũng đã có tên xét theo rồi.

Cho tới đây người kia, hình như thấy sẽ đích có chuyện nói ấn, ông Trương đã thanh toán tiền nợ, thì ông Trước cho biết là nếu hòn bà rồi, vì bây lâu nay làm ăn lỗ lã. Vì không có gây tổ nên ông Trương đành chịu. Tuy nhiên ông Trương không phải là một thứ người chịu bỏ tay đã trước một đích thể có khác nhiều mưu mô... tới việc khai thác là đơn xin ly thân của 2 chồng ông Trước.

Thời kỳ ông Trương và bà Lý đã ở nhà người mối nói sau khi đã đơn xin ly thân. Lợi dụng sự mâu thuẫn giữa 2 vợ chồng này, ông Trương đã có kế đã được bà Lý vẽ phe mình và lấy được một số giấy — tạm gọi là giấy, nợ — đã

Xem tiếp D trang 4

Tin giờ chót

1 giờ kém 15 trưa 21-6, sau hơn hai tiếng đồng hồ bị thẩm vấn, Bà Lý phải đối chất với Lang Kế ông Dự.

Tí đến đã ký trát tổng giam Bà Lý.

Chiếc áo màu cam sẫm và đôi mắt kính đen không che hết vẻ tiều tụy

8 giờ 30 sáng 21-6 **BÀ LÝ TỚI DỰ THẨM Ô. Trường** người thứ 10 bị tạm giữ là **«Quân sư»** của bà **Lý?**

Từ một vụ bỏ tiền hùn vốn tới chuyện ông Trường khai thác lá đơn xin ly thân của vợ chồng ông Trước...

SÀIGÒN.— Sáu báo ra ngày hôm qua, theo một nguồn tin từ Cảnh sát cuộc, chúng tôi đã loan tin về người thứ 10, tức người là đinh Lý văn Hai, 42 tuổi, ngụ tại Ấp Bình Hòa, Xã Bình Hòa, Quận Bình Chánh, Đô thành Saigon, bị bắt giữ tại Dinh Độc Lập, nhân vụ án Ô. Trương Văn Nguyên, bình Khiêm. Đó là đúng sự thật đúng theo tin đã đăng.

QUỐC-TẾ

Chiến sĩ chiến thắng chiến khu D

Lễ tuyên-thệ của Tân Chủ-Tịch VIỆN BÁO-HIẾN

SÀIGÒN (VTX) 20-6.— Sáng nay, tại Dinh Gia Long, Tổng Thống Việt Nam Cộng Hòa đã chủ tọa lễ tuyên thệ của ông tân Chủ Tịch Viện Bảo Hiến Đinh văn Hiến.

Dự lễ tuyên thệ này có Phó Tổng Thống Nguyễn ngọc Thơ, ông Trương vĩnh Lễ, Chủ tịch Quốc Hội, ông Nguyễn văn Lượng, Bộ Trưởng Tư Pháp cùng các vị Hội thẩm viện Bảo Hiến.

Sau khi ông Bộ Trưởng Tư Pháp tuyên đọc lời thề, ông Đinh văn Hiến gây tay phải và long trọng thề trang thành làm trên nhiệm vụ thi hành pháp quy một cách vẹn toàn.

Tổng Thống chấp nhận lời tuyên thệ và truyền ghi vào biên bản sự tuyên thệ này.

Ban Trị Sự mới Hội Thánh Tin Lành

NHA TRANG.— Đại hội đồng thường niên lần thứ 30 của Hội Thánh Tin Lành Việt Nam họp tại Thân học Viện Nha Trang đã bầu cử xong Ban Trị Sự Trung ương nhiệm kỳ 1962-64.

Dưới đây là thành phần :

Hội trưởng : Mục sư Đoàn văn Miêng (tái cử) Phó Hội trưởng : Mục sư Phạm xuân Tín, Tổng thư ký : Mục sư Lê hoàng Phu, Thủ quỹ : Mục sư Nguyễn văn Xuyến, Ủy viên giáo hạt Nam phần : Ông Nguyễn văn Vịt, Ủy viên Giáo hạt Cao nguyên Trung phần : Mục sư Nguyễn Hậu Nhương Ủy viên Giáo hạt Bắc Trung nguyên Trung phần : Mục sư Lê Đình Tả. Ủy viên Giáo hạt Nam Trung nguyên Trung phần : Mục sư Trần Trọng Thực.

Đại hội đồng nói trên đã nhóm họp từ ngày 15 đến 19-6-62 quy tụ lối 200 Mục sư, và hàng ngàn tín đồ Tin Lành.

23 — Vũ-nữ nào ăn diện nhất Sè-Goòng?

(Tiếp theo)

Vâng, Hà lôi Báo thật là một người đưa bà kỳ lạ, một kỳ sức của đất Sè Goòng 300 (ba trăm) ngàn văn hiến. Nhưng bạc đã chị của tôi cả ca ve ở xứ này.

Tại sao người ta lại mệnh danh nàng là Hà Lôi Báo ? Theo sự giải thích của các giới am hiểu tình thế thì Hà Lôi Báo là một con ngựa rất quí, ngày đi ngàn dặm của một vị tiên con người quí nhà ? Bởi vậy là Thượng Sư Bửu Cơ ngựa này có một cái bóng sư tử, khi người ta

TIN TOÀN

Bẻ gãy cổ một gái điếm

để đoạt tư trang vợ chồng thủ phạm lãnh 10 năm khổ sai

SÀIGÒN.— Cô Phạm thị Hương làm nghề buôn hương bán phấn ở cửa sổ số 43 Đường Bình tiên Hoàng Rạch Giá đang ngồi trên giường thì bị kẻ gian đột nhập bóp cổ chết. Nội vụ xảy ra vào đêm 10-7-60. Hay tin nhà chức trách đã tới lập biên bản và thẩm vấn nhân bị gây cổ, và mang bao vậy mà hàng xóm không ai hay, chẳng là thủ phạm đã

BIÊN HÒA.— Hồi 5 giờ chiều 20-6, tại Vận Động Trường Biên Hòa, một cuộc tiếp rước trọng thể đã được tổ chức để chào mừng đoàn chiến sĩ lập được thành tích công trong chiến dịch tiêu công vào chiến khu D, một sào huyệt quan trọng của địch.

Thiếu Tướng Lê văn Nghiêm, Tư lệnh Quân Đoàn III, nhân danh Tổng Thống Cộng Hòa và đại diện Đại Tướng Tổng Tham Mưu Trưởng, gắn huy chương : Anh Dũng Bội Tinh ; cấp Quân Đoàn cho Đại úy Tiểu đoàn trưởng Tiểu đoàn 1/8 (hình trên). Một số chiến lợi phẩm gồm chiếu loại súng, máy, lựu đạn và tài liệu được trưng bày cho công chúng xem.

(Hình của V.Q)

CHUYỆN VIỄN THỐNG KÊ (đãi) : Gồm 1 Các ông cứ bẻ hành bẻ tỏi mãi !... Tôi đã các ông đấy, các ông thử đi mà đếm lại xem có đúng là 5 triệu 1 trăm 30 ngàn 7 trăm 24 con heo không nào !

Xem tiếp N trang 4

ÁN MẠNG TRÊN TÀU ANH

Hai Thủy Thủ

NÉM BẠN XUỐNG BỂ đầy cá mập

BRISTOL.— Hôm rồi, một phiên Tòa tại Bristol đã xử vụ án án mạng trên tàu Camito* của Anh. Theo cáo trạng thì lúc xảy ra án ly vụ, tàu Camito đang ở cách cảng Antonio, Jamaique; 60 dặm. Người bạn Golding 62 tuổi, chuyên viên cứu bắn của tàu vừa tính rượu thì thấy có bài thủy thủ đang nằm trên boong tàu quá nặc ấm sẽ nhỏ ở bàng tiền. Thấy bị bại lộ, hai tên này liền lấy vỏ chai rượu đánh vỡ đầu ông Golding rồi xô ông xuống biển đầy cá mập. Một trong hai thủ phạm đã khai là chính đúng ông Golding chém Golding chém biển và tên chắc bụng cả nhập vì là nỗi chém ông Golding. Hai thủ phạm này tên là Michael Cairke 24 tuổi và Wyad-sam King 22 tuổi.

TIN CHIẾN-SỰ

Lính Miên lại tràn qua lùa 250 con bò của dân làng

SÀIGÒN (VTX) 20-6.— Theo thông cáo ngày 20-6-62 của Tổng vụ Kế hoạch và Thông Tin, tình hình chiến sự tại các tỉnh trong mấy ngày vừa qua như sau :

QUẢNG NAM .— Ngày 17-6-62, hồi 10 giờ 45, ba Đại đội Quân đội Việt Nam Cộng Hòa đã tiến thẳng phía cao T. 28 bị Việt Cộng bắn vỡ tại vùng Bồ-Gi ngày sáng 13-6-62. Xác địch tại sau nơi, 2 khẩu đại liên cùng nòng và viên ở Quân Hoa tiêu bị chết chẩy. Thì hai Sĩ quan hoa tiêu đã được đưa và Sĩ quan sáng xem 18-6.

BIÊN HÒA.— Ngày 18-6-62 hồi 13 giờ, 2 chiến đoàn và 2 GMC chở 1 trung đội bộ binh từ Biên Hòa đi đón về bộ tổng đoàn xe chở vì Tiểu Đi Tư Lính hành quân từ Đaclạt về Saigon, bị Việt Cộng phục kích tại địa điểm cách Trảng Bàm 4 cây số về phía Tây. Quân ta phản công đã đến. Kết quả 8 Việt Cộng bị bắn chết tại chỗ và một số bị thương được chúng mang đi, ta tịch thâu 3 súng Mà 36 và 2 súng Bren ta 7 quân chết 7 quân bị thương.

AN-GIANG.— Ngày 14-6-62, hồi 12 giờ binh Cam-Bốt thuộc đồn Ba Cà cách Prabat Cheam Chum 12 cây số về phía Đông Đông Bắc và đồn Giong Bau Cau trung vùng bên giới Miên-Việt cách đồn tiền 7 cây số về phía Tây, đã sang nhập lãnh thổ Việt-Nam, trên bờ kênh Vĩnh-Tế cách quận Tịnh Biên 7 cây số 500 phía Đông Bắc và bắt 250 con bò của dân làng. Được tin, Đại vệ đồn Nhơn Hòng đã đến can thiệp và chạm súng với chúng tại địa điểm trên. Kết quả chúng rút về đồn. Ta thu lấy 105 con bò, thịt bại về nhà mang không rõ. Bên ta vô sự.

Tin đồ Hoa Hảo

long trọng cử hành lễ kỷ niệm ĐỆ NHỊ THẬP TAM NIÊN ngày Đức Giáo Chủ Vô Hình

AN-GIANG.— Đúng 7 giờ sáng 18-6, gần nửa triệu tín đồ Hoa Hảo đã long trọng cử hành lễ kỷ niệm Đệ Nhị Thập Tam Niên (23 năm) ngày Đức Huynh Giáo Chủ khai sáng nên Đạo Phật Giáo Hòa Hảo. Nam nay lễ này được cử hành tại ba nơi : Tại Tòa Đạo Hòa Hảo, do Đức Bà chủ lễ, tại Long Kiến, do Thiếu trưởng Ng giác Ngộ và ông Dân biểu Phạm v Giác chủ tọa, tại Mỹ Phước, do anh nhóm giáo chức trong đó có bà Huynh thị Tự Tâm, mẹ Ba Cụt, chủ lễ. Ngoài ba nơi trên, kẻng các tôn lang trong tỉnh, các tín đồ đều cùng trong bông xưa soạn lễ tế 10 ngày trước ; sẽ có, tâu bà tu khắp nơi đã tới dâng chục cây số. Đúng trên đường đi đường được trang đen kết hoa, trong bầy bình thế Tứ Linh tập trung về Thánh Địa. Mặt nước sông Tiền Giang sáng rực ánh đèn đuốc và trong bừng tiếng nhạc lễ. Các tín đồ, ai ở cùng mong mỏi cho đợi được chén đến Đức Bà, nhưng vì phái chết có tín đồ biết Đức Bà còn lâm trong bệnh không về chủ lễ được, chỉ gửi giấy tế ngày ý cảm tạ các tín đồ.

Ngoài các tín đồ, thăm dự buổi lễ sáy còn có đông đủ một thân hào nhân sĩ và đại diện chính quyền địa phương. Buổi lễ bắt đầu đúng 8 ngày mới bế mạc. (N.N)

Chiếc áo màu cam sẫm và đôi mắt kính đen không che hết vẻ tiều tụy

8 giờ 30 sáng 21-6 **BÀ LÝ TỚI DỰ THẨM Ô. Trường** người thứ 10 bị tạm giữ là **«Quân sư»** của bà **Lý?**

Từ một vụ bỏ tiền hùn vốn tới chuyện ông Trường khai thác lá đơn xin ly thân của vợ chồng ông Trước...

SÀIGÒN.— Sáu báo ra ngày hôm qua, theo một nguồn tin từ Cảnh sát cuộc, chúng tôi đã loan tin về người thứ 10, tức người là đinh Lý văn Hai, 42 tuổi, ngụ tại Ấp Bình Hòa, Xã Bình Hòa, Quận Bình Chánh, Đô thành Saigon, bị bắt giữ tại Dinh Độc Lập, nhân vụ án Ô. Trương Văn Nguyên, bình Khiêm. Đó là đúng sự thật đúng theo tin đã đăng.

VIỆT-CỘNG BẠO ĐỘNG

ném lựu đạn, bắn phá quân Trung-Lương

TẠI KHU PHI QUÂN SỰ

SÀIGÒN.— Hồi 3 giờ sáng ngày 9-6-1962, các phần tử vô danh Việt Cộng đã ném lựu đạn trên đường vào trung khoản vòng trụ sở quân lý Trung Lương, nằm trong khu phi quân sự phía Nam, cách trụ sở 1.5 Km. Ủy Hội Quốc tế lần 3 vừa sẽ. Trong 3 trái lựu đạn nay, 2 trái đã phát nổ, gây sự thiệt hại cho nhà chức vụ và một chiếc xe hơi. Trước khi rút lui, bọn Việt Cộng còn bắn hai phát súng, làm số cảm hình đã lan đi ngoài 13-9-61 đã xảy ra mà vụ bạo động tương tự tại trụ sở Hội đồng đã Trung Hải trong khu phi quân sự phía Nam. Trong vụ này, bọn Việt cai Việt Cộng có vẻ khi đã đông lắm nên mới tràn ám sát ở Trảng Bàng một tuần sau vụ Hội đồng xã. Đây một hành vi bạo động có tính cách vô cùng nghiêm trọng do bọn tay sai Việt cố ý phạm phải ngay trong khi phi quân sự.

Bên này, Phái đoàn Việt Nam trưng ấn Ủy Hội tới liệu các bọn phá vỡ Hiệp ước Genève, Cũng nên nhắc lại rằng ngày 13-9-61 đã xảy ra một vụ bạo động tương tự tại trụ sở Hội đồng xã Trung Hải trong khu phi quân sự phía Nam. Trong vụ này, bọn Việt cai Việt Cộng có vẻ khi đã đông lắm nên mới tràn ám sát ở Trảng Bàng một tuần sau vụ Hội đồng xã. Đây một hành vi bạo động có tính cách vô cùng nghiêm trọng do bọn tay sai Việt cố ý phạm phải ngay trong khi phi quân sự.

Bên này, Phái đoàn Việt Nam trưng ấn Ủy Hội tới liệu các bọn phá vỡ Hiệp ước Genève, Cũng nên nhắc lại rằng ngày 13-9-61 đã xảy ra một vụ bạo động tương tự tại trụ sở Hội đồng xã Trung Hải trong khu phi quân sự phía Nam. Trong vụ này, bọn Việt cai Việt Cộng có vẻ khi đã đông lắm nên mới tràn ám sát ở Trảng Bàng một tuần sau vụ Hội đồng xã. Đây một hành vi bạo động có tính cách vô cùng nghiêm trọng do bọn tay sai Việt cố ý phạm phải ngay trong khi phi quân sự.

BẮT CÓC TỐNG TIỀN

SÀIGÒN.— Sáng qua nhà chức trách an ninh đã giải Tân các em phạm trong vụ bắt cóc một bà thương ở Chợ lớn đem lên xa 1) tăng tiền. Các em phạm đều là tam gian đã bắt cóc bà thân văn của ông Dự Thâm, gồm 7 người có tên sau đây : Đỗ hữu Phước (hình trên) Giang Sương Lương, Ngô Hưng Đô văn Hà, Nguyễn-Sinh, Trần nhạc Trần và Tân Tăng.

(Ảnh H.T)

Một lối tự tử độc biệt

Một thanh niên nhảy vô chuồng cọp

SÀIGÒN.— Hồi 1 giờ trưa 20-6 có một thanh niên nhảy vào chuồng cọp ở sở thú để tự tử cùng cọp không kẻ.

Lúc bảy giờ

GIA ĐÌNH KỲ CÓP

Tranh và lời của VĂN ĐẠT

NGŨ HỔ BÌNH TÂY

Tranh TRUNG HOA Lời của TỬ VI LANG

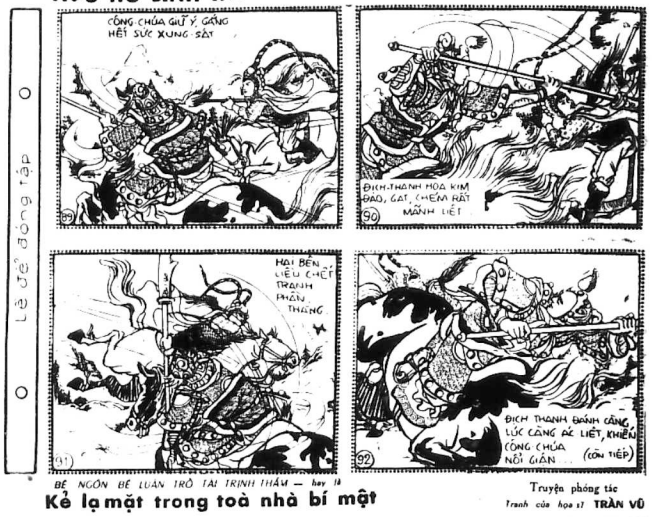

O Lề để đóng tập O

BÉ NGÔN BÉ LUẬN TRÒ TÀI TRINH THÁM — hay là

Kẻ lạ mặt trong toà nhà bí mật

Truyện phóng tác
Tranh của họa sĩ TRẦN VŨ

Chúng tôi đọc

(Tiếp theo trang 5)

cho hôm nay, hơn một lần tôi phải biểu tăng cái giọng thơ yêu đương tha thiết để kéo qua thì đàn Việt-Nam quá lắc rồi.

Bây giờ, cho dù người thơ có say mê đến đuối đến đâu nhưng nếu cứ giữ những khuôn sáo cũ, không cho những những cảm hồn lòng vượt qua được một Xuân Diệu trẻ trung say đắm, thiết tha thời tiền chiến, e khó lòng nhịp lại cái ngày thơ bé bỏng của một Nguyễn Xuân Huy, e khó theo kịp cái mê-cuồng si đại của một I hồ Hành thuở nay. Chẳng là đến nỗa đó không, vần bọc vần mang những khí thái của con người thơ đại Ở mỗi thời, con người có những nét riêng của nó. Cũng một thi Tình, cũng một chuyện yêu thương, nhưng ở mỗi thời những người đang yêu hiểu mỗi cách khác nhau, thế hiện bằng những hình thái khác nhau. Tại sao lại tự bắt người thơ hôm nay phải nói cái giọng nói của những người ở ngày trước, phải đi dùng những từ, những nghĩa, những hình ảnh, ẩn điển của những người thơ ngày trước ?

Nhất Tuấn không vấp vào những khuôn thước cũ đó. Anh nói những nỗi riêng của anh bằng những thể cách điển đạt riêng của anh : tiếng nói của người đời mươi hôm nay, thể cách bộc lộ của người đời mươi hôm nay. Nhưng tiếng nói đó thể cách bộc lộ, điển đạt đó không thiếu vẻ chân thật, hồn dân của nó. Không thể mà một nghiên tập thơ đầu đã được bán hết trong vòng ba ngày, nhưng anh phải nói trong một tuần lễ mới có người tin.

— Không. Nhất Tuấn không cần phải nói dối như thế. Như trong bài *Thay lời tựa* anh đã viết : không ai có quyền cấm anh đừng những hình ảnh cũ, những cảm thơ hình đã đã điển đạt trong thực tế cả những tâm sự, những nỗi niềm mà anh cần phải giải bày. Nhất Tuấn không phải là một ông A bà B, cũng không phải một Đinh Hùng, một Huy Cận, một Thâm Tâm. Nhất Tuấn là Nhất Tuấn, là người đã nói những nói riêng của mình và may thay, tiếng nói riêng đó lại cũng chính là tiếng nói của một số người đời mươi hiện tại. Như vậy, thơ anh bán chạy cũng không có gì là khó hiểu. Còn tiếng nói đó nói ra trong lúc nào có đúng, lúc không, đó lại là một vấn đề khác.

ĐỖ TẤN

CƯỜNG THẬN TINH *Quảng an Hòa*

TRỊ : Đau thận, sự thận, yếu thận, đau lưng, đái dầm, liệt dương bất lực. Dốt chứng di mộng tinh.

Rất tốt cho nam giới dùng đã.

TRÁNG THẬN, BỔ TINH, CƯỜNG LỰC

Hiệu thuốc nam quốc gia đã (có bán khắp nơi) Đông được xá 1 Ly-Trác 169 Lê-văn-Duyệt Saigon

Muốn chống bệnh tật

Calcium PDD

Bổ phổi, Bổ xương
Quí bà : Có thai, Sau khi sanh
Em nhỏ : Mau biết đi, Chóng lớn

TÊN SÁT NHÂN

SỐ 70 Truyện dài trinh thám

Phóng tác của LƯƠNG-QUÂN

— LTS. Thiên tiểu thuyết này chỉ là m't tác phẩm tưởng tượng. Nếu chẳng may có sự trùng hợp lên tuổi hoặc tự việc là người ở muốn của tác giả.

(Tiếp theo)

CHƯƠNG 7

CUỘC CHẠM TRÁN NẢY LỬA

Chàng m'c túi rút ra tờ giấy trắm và hỏi người tài xế :

— Anh cho tôi ở đây được không? Tôi vie chắc là khá lâu đây. Rồi, tôi sẽ biếu thêm anh một trăm đồng nữa.

Anh tài xế sốt sắng đáp :

— Thưa ông, ông cho thế thì dù có phải đợi suốt đêm cũng được.

Lê Hùng tiến nhanh vào trước ngồi mở và gõ tay gõ cửa.

Cửa mở, một người đứng tuổi, mặt mặc, vẻ áo lót hở cổ và giày đế mềm thò đầu ra ngó.

— Ông là chủ sướng này phải không ?)

— Vâng. Mời ông vào nhà đã.

Lê Hùng bước vào một căn phòng ấm cúng, để chịu. Trước lò sưởi đỏ lửa, một thiếu phụ đang ngồi cho con bú. Nàng ngẩng lên nhìn và Lê Hùng thấy nàng giật nảy mình có vẻ như đã nhận ra chàng là ai.

Chàng bảo người chủ :

— Tôi cần mượn một biếc xuống máy ngay. Chúng bao nhiêu phải thả có thể tắt đầu đi được, hở ông?

Chủ nhân đưm đăm nhìn chàng và hỏi :

— Ông Lê Hùng, ông có chuyện gì phiền hà thế ?

Hùng gượng miễn cưỡi :

— Tôi ta ông cũng biết tôi đây à ?... Tôi muốn có xuồng để lái ra con tàu đang thả neo ở ngoài khơi.

Người thiếu phụ bỗng chen vào bảo chồng :

— Mình lấy xuồng đưa ông Hùng đi ngay đi và đừng có bàn lôi thôi gì nữa. Mình không thấy là ông ấy có việc gấp à ?

Chủ nhân gật đầu :

— Thôi được, để tôi ra lấy xuồng. Ông ngồi đây chờ tôi nhé ?

Chỉ chàng nào phải thôi.

Hiền vơi tay nhặt cái áo choàng đa và đi thẳng ra cửa.

Hùng lau nước mưa ướt đầm tóc và mặt. Yên lặng một lúc khá lâu, chàng mới cất tiếng nói với người thiếu phụ :

— Chắc bà thừa biết là tôi biệt đang bị cảnh sát truy nã. Quả thực là tôi không muốn gây chuyện lôi thôi cho ông bà sau nầy.

Thiếu phụ mỉm cười :

— Vợ chồng chúng tôi không hiểu gì đến chuyện riêng của ông, nhưng rất cảm phục công ơn của ông từ trước tới nay đối với vùng này. Chúng tôi rất vui lòng nếu có thể giúp được ông đôi chút, ông Hùng ạ.

Hùng cảm động nói :

— Thì ra tôi vẫn còn có nhiều người thương hại là phải.

Cửa mở. Khách, chủ nhân, thò đầu vào nói :

— Ông Hùng, xin soạn sang rồi ạ. Ông có cần ba tơi mưa để tôi lấy?

Hùng lắc đầu :

— Thôi, cám ơn ông. Đăng sáo thì tôi cũng bị ướt cả rồi, mặc ẩn mưa chỉ thêm vướng.

Chàng quay lại người vợ :

— Thực thì không bao giờ tôi quên được sự giúp đỡ của ông bà.

Và chàng quay lưng, đi ra ngoài mưa, tiếc thay lại phải một chiếc xuồng máy khá lớn đang bập bềnh trên sóng nước.

Khánh với tay kéo chàng lên xuồng, rồi nổ máy. Chiếc xuồng chầm lên lướt thẳng ra phía cửa sông.

Ngồi cạnh bác, Hùng chợt cất tiếng :

— Hồi nãy, tôi quên chưa nói chuyện tiền song với ông. Một số đồng liệu đã đủ chưa ?

Khánh gật đầu :

— Thưa, đã lâu. Ông cho như vậy là quá phải rồi.

Hùng nói tiếp :

— Có thể lát nữa đây sẽ có chuyện đụng độ gay go ở trên tàu. Mặt thiếu nữ vừa bị bắt cóc và tôi đoán là biện đang bị giữ ở trên tàu. Tôi ra đi cứu cô ta vẻ. Ông sẽ đợi tôi ở dưới xuồng để đưa chúng tôi về, trong trường hợp cần được cô ấy.

Khánh có vẻ thắc mắc :

— Nếu cần người giúp, xin ông cứ bảo tôi. Trước đây, tôi là vỏ sĩ hạng trung, mất đều khi lấy nhà tôi mới giải nghệ đấy. Đã lâu lắm chẳng có dịp nào thử lại nghề cũ.

Hùng đáp :

— Không, ông bây giờ cần có bổn phận đối với vợ con. Bọn khốn tiếp ở trên tàu không phải là hạng người chỉ dùng có hai nắm tay mà thôi.

Khánh vung một cây bơi chèo

— Thì tôi cũng có khí giới đây chứ sao ! Ông cứ để tôi giúp một tay, đừng lo.

— Nếu trên tàu có nhiều người thì thế nào tôi cũng phải cùng phái cần đến ông.

Lúc đó, xuồng máy đã vượt ra ngoài cửa sông. Hai người nhìn thấy anh đón của con tàu đậu xa xa ở ngoài khơi.

(Còn tiếp)

Lần đầu tiên, NGÔN-LUẬN hiến bạn đọc một

Truyện dài trinh thám loại 'MÔ HỒI LẠNH'

do LƯƠNG-QUÂN phóng tác

ĐỨA CON NGHIỆP CHƯỚNG

— Với một thể văn mới lạ, một nội dung gay cấn, nghệt thở từng phút, từng giây.

— Tập tiểu thuyết sẽ làm hài lòng độc giả đủ mọi lứa tuổi.

Sẽ khởi đăng khi 'TÊN SÁT NHÂN' chấm dứt.

Đừng sợ, đừng lo !

— Đàn bà muốn có con, nhưng sợ đau...

— Vì hay lo ngại * đau bụng * khi sanh nở !

— Vì vì thế... có nhiều sản phụ nghĩ làm : đẻ không đau cần uống thuốc... rồi thai !

— Nhưng thuốc * rồi thai * làm cho thêm nhỏ sanh ra đa nhân, mặt tái, ốm mặt nhỏ nhỏ...

— Dưỡng thai hoàn là * rồi thai *, một điều bổ trọng đối với tất cả bà mẹ tương lai...

Muốn được dưỡng thai, sanh mau con mạnh, nên uống :

BẢO MẪU Dưỡng Thai hoàn

của Cụ BÓNG - Y - SĨ VÕ - VĂN - VÂN bào chế từ 1935 đến nay.

Dòng Y-Sĩ TRƯƠNG-CHẤN-GIANG 106, Ngô-Quyền Chợlớn

Trị TRÍ, THẬN, LIỆT DƯƠNG, HUÊ LIỀU, TIM, BAO TỬ, GAN, HO SUYỄN, PHONG-THẤP, TÊ-BẠI, DÁI SƯNG SỆ.

Lỗ tai, lỗ mũi, cuống họng.

ĐẠI BỔ HUYẾT — TĂNG CƯỜNG SINH LỰC

Đại-bổ Ngũ Tạng Tinh La-Văn-Linh

Hiệu nghiệm đã giúp cho phụ lão ốm trong trường hợp : lao lực phí sức, ít ăn ngủ, xanh mét thiếu máu, nhức mỏi đau lưng — Phụ nữ phương thuốc kinh kỳ trễ, giảy yếu mệt nhọc ! (có bán khắp nơi) Đông được-xá La-Chánh 532 Đông-Khánh Chợlớn.

TÂY HÁN CHÍ DIỄN NGHĨA

SỐ 166 — Hải-Âu Từ dịch thuật

(Tiếp theo)

Trương-Lương, Trần-Bình đáp nói :

— Ba quân đã khó nhọc vất vả, cũng không nên nghỉ phải cố sức chạy về phía trước mặt mới được.

Hán-Vương vừa chạy vừa hỏi :

— Quân Sở sẽ lại đuổi theo đến Thành-Cao rồi vậy chặt bốn mặt, lúc ấy cứu binh chưa đến thì làm thế nào mà chống đỡ ?

Trương-Lương đáp :

— Đại-Vương cứ chạy đến Thành-Cao đã quân Sở có đến vây cũng chỉ ba ngày là hở về không lo.

Hán-Vương hỏi :

— Tiên-sinh có kế sách gì khiến quân Sở không đánh rồi tự rút lui ?

Lương nói :

— Quân Sở thắt thường bị Bành-Việt cắt đứt đường vận lương, nên đánh dấu không cần cự lâu được là vì thiếu lương ăn nên không thể thắng. Vừa rồi thân thấy quân Sở vây Cô-Lăng, nên sai Trương-Thương, Tang-Đồ nhân lúc hắn đón kéo quân đi lối tắt sang chỗ chứa lương của Sở, đốt cho cháy rụi đi, quân Sở không có lương ăn thì dù có đến vây Thành-Cao, mà rút quân lương không tiếp kịp thì tự nhiên phải rút. Vậy Đại-Vương nên chạy mau lên, kéo quân kia đuổi kịp thì nguy.

Vì thế Hán-Vương hạ lệnh cho ba quân đi rất mau, một ngày một đêm chạy được hơn 300 dặm, chỉ mới có vài ngày đã về được Thành-Cao.

Nhắc lại Bá-Vương thấy Hán-Vương bỏ chạy, hạ lệnh cho các tướng :

— Nhân dịp Hán-Vương thua chạy, ta phải hết sức đuổi theo mà đánh, đã nhân Hán có chạy được vào Thành-Cao, thì phải vây mà phá cho bằng được.

Các tướng Sở được lệnh, ai nấy thống lĩnh quân mà đuổi đánh.

Nói về Hán-Vương lúc ấy đã chạy được đến Thành-Cao, cho quân Sĩ tiến cả vào thành. Hai hôm sau thì quân Sở cũng đuổi đến.

Các tướng Sở cho quân vây kín bốn mặt, đánh phá dữ lắm.

Đương lúc quân Sở hăng hái cố sức đánh phá thì Chung-li-Muội chạy lại tâu :

— Hiện trong quân thiếu lương, mà sáng nay có tin báo : «Kho lương của ta ở Liêu-Thôn, bị quân Hán đến cướp và đốt cháy hết rồi, lại có tin Hán-Tín cũng đã kéo quân tới, nếu Bệ-hạ không nhân lúc nay kéo quân về, ngờ nhỡ quân Tín đến đánh mặt ngoài, Hán-Vương từ trong đánh ra, quân mình thì lương không có, lấy gì mà chống đỡ.

Bá-Vương nhận :

— Trẫm thống lo về việc lương ăn cho quân sĩ không đủ, ngờ đâu nay bị đốt cháy mất hết, quân không lương ăn thì chống đỡ không đành chắc gì được. Chi bằng cho quân rút về, nhưng Hoài-Sở, Ngu-tử-Kỳ hai tướng phải đi đón hậu chống quân kia đuổi theo tập kích.

Ngày hôm đó, ba quân đương lo sợ vì hết lương thì được lính cho rút, ai nấy vội vàng mau lẹ như gió rút về, chưa đầy nửa ngày mà quân Sở đã rút đi hết.

Hoài-Sở, Ngu-tử-Kỳ đi đoạn hậu, cho quân từ từ rút về đóng đồi ngũ không rối loạn.

Quân Tuấn : tiểu binh Hán ở trên thành thấy thế vội chạy xuống tính báo lên Hán-Vương. Hán-Vương nghe báo mừng quá nói :

— Đúng như lời Tử-Phòng đoán. Quân Sở rút đi thực rồi. Đây là Trương-Thương và quân tả đốt mất kho lương nên Sở phải rút lui. Ta phải sai một Đại tướng đuổi theo mà đánh mới được.

Trần-Bình can :

— Không nên, quân Sở rút đi, thế nào cũng cho tướng mạnh đi đoạn hậu. Nếu quân mình đuổi theo mà lỡ trúng kế của họ có phải thiệt thòi. Vả lại quân Sở rút đi, đâu có phải vì thua mà rút, chẳng qua chỉ vì thiếu lương nên bỏ về, thế quân mà của họ vẫn thong thả ung dung, lòng không khiếp sợ, ta đuổi làm gì.

Hán-Vương khen :

— Lời Trần-Bình nói phải lắm. Vì thế mà quân Sở lui, quân Hán không đuổi.

*Bá-Vương kéo quân về Bành-Thành, trách phạt viên tướng đang đảm trong nom việc coi kho lương để tội «không đựng tơm canh phòng» để quân Hán đốt mất, rồi sai đem chém lấy đầu bêu đề răn chúng.

Sau đó, họ tính cho các tướng sắp sửa lại quân mã, chờ dịp lại tiến đánh.

Nói về Hán-Vương đóng quân ở Thành-Cao cho triệu Trương-Lương, Trần-Bình vào bảo :

— Hán-Tín, Anh-Bố, Bành-Việt ba tướng, mỗi thứ cho triệu mà chặn chứ không ai đến là tại sao?

Trương-Lương nói :

— Hán-Tín tuy được phong Vương, nhưng chưa được cho đất cho cai trị. Bành-Việt mấy thử lập được công lớn mà Đại-Vương chưa phong thưởng cho chức tước cao. Anh-Bố từ ngày phản Sở theo Hán đến nay chưa được gì là ưu đãi. Ba người này toàn là đồ «Thấy lợi quên nghĩa, tham hay khoe khoang» nếu được đến công bằng tước lớn cắt đất phong cho, lại nếu rõ ràng tự nước lớn đến địa hạt nào cho họ được quyền cai trị, là tự nhiên họ tranh nhau hết sức đánh Sở. Nếu làm như vậy, Đại-Vương chỉ ngồi mà lấy là họ tranh nhau lại, còn ngờ nhỡ nào không tuân mệnh nữa mà lo.

Hán-Vương khen :

— Lời Tiên-sinh nói như sợi thầu rượt gan ba người. Vậy phiền Tiên-sinh đem ấn phù và hịch văn phong cho Hán-Tín làm «Tam Tề Vương» các quân ấp nước Tề đều do quyền Tín thâu tóm cả, bao nhiêu tiền lương thuế mà Tề-Vương Tín được toàn quyền chi dụng. Đó là cách : «chia đất định chế đó» đó.

Anh Bố được phong làm Hoài-Nam-Vương, bao nhiêu sản phẩm vật liệu đất Hoài-Nam, Anh-Bố được toàn quyền tự cung cấp.

Bành-Việt được phong làm Đại-Lương Vương, những gì mà đất Đại-Lương sản xuất được, Bành-Việt được thu lấy để chi dụng.

Hịch văn đã xong, Hán-Vương sai rồi gọi cho Trương-Lương đem theo ấn tín đi đến ba nơi phong thưởng.

Trương-Lương từ biệt Hán-Vương đi gấp đường đến ba nơi để phong chức và chia địa phận.

Chưa biết ra sao, xin xem hồi sau sẽ rõ.

HỒI THỨ 77

Trương-Lương gọi Chư-Hầu bình Sở
Khoái-Triệt xui Hàn-Tín ăn bình.

Nhắc lại việc Trương-Lương lĩnh ấn phù và hịch văn do Hán-Vương giao cho rồi đi sang nước Tề trước tiên.

Đến đến đuổi thành, sai người truyền báo vào cho Hàn-Tín.

Tín vội ra ngay đón vào nội thành, khi hai bên làm lễ tương kiến xong, Tín mời Lương cùng vào trong điện, khi vào đến nơi, Tín lấy lễ «Tân chủ» mời Lương ngồi để tiếp chuyện.

Lương không dám ngồi nói :

— Ngày nay không thể vì với ngày trước được! Lúc nay Nguyên-Sứ đã là chúa tể một nước, quyền hành tọa triều hơn 70 thành, khi nào Lương tôi dám nhận động vào hàng «Tân chủ» với Nguyên-Sứ.

Hàn-Tín cười rồi vui vẻ đáp :

— Tín không có Tiên-sinh thì sao được thế nầy. Huống hồ Tiên-sinh là bậc thầy của Tín, Tín phải lấy lễ thầy trò mà rẽ tiếp đất mới phải, chư khi nào dám coi chuộng cái tước Vương của Hán-Vương làm trọng đã bỏ lễ «Tân Sư» !

(Còn tiếp)

Mỗi ngày MỘT TRUYỆN

Ba màu áo

Sáng tác của SAO NGÂN

Bước xuống hành lang, ra đường dưới gốc nhà, tôi lo đăng nhìn khác! bộ hành qua lại trên đường. Vài chiếc xe vết qua, vài tà áo mầu phất phới... tất cả đã qua quên thước đối với tôi. Vì thân =: tôi đang lại trên tà áo đen mông vừa chợt hiện ở đầu đường. Nên đang người thanh tú, mái tóc uốn dài là lượt và tà áo đen thâm lặng lẽ lòng trong ánh nắng chiều, tôi chợt nhớ đến chị Mai, người chị họ của tôi mà tôi đã mến và thương quá.

Tôi tới đó mười hôm mười lăm thì chị Mai đang ở vào tuổi 18. Chị học ở một trường Trung học công lập ở Huế. Chị là một trong những nữ sinh đẹp nhất của ban Tú Tài thứ ba. Tuy còn bé nhưng tôi cũng công nhận là chị rất đẹp. Chị thường đi học qua nhà tôi, nên ngày vào tuổi tôi cũng có dịp đứng ở cửa để chờ chị đi qua và ngắm chị. Những buổi chiều nhạt nắng tôi thường thấy chị đi về, chiếc nón lá trắng nghiêng nghiêng che nửa khuôn mặt trắng hồng, tóm thân thon thon nổi bật trong chiếc áo mau rượu chát.

Thành thoảng tôi thấy chị đi về với một người thanh niên trạc bằng tuổi chị. Mỗi lần trông thấy chị Mai đi bên cạnh người thanh niên ấy tôi thấy hình như chị có nét thẹn thùng, đôi gò má chị hình như hồng hơn và đôi cách to có vẻ sáng hơn ngày ngày. Đi bên nhau tôi thấy họ có vẻ vui thích lắm. Người thanh niên luôn luôn có nụ cười khá đẹp trên môi và chị Mai tuy vẫn giữ nụ cười nửa miệng như thường ngày nhưng nhìn chị chợt mau hơn, nên chị cũng đẹp và lắm tươi sáng vui hay phất phơ trong gió chiều. Hỏi đi với nhau độ chừng hơn một năm thì một hôm tôi đã ý không thấy chị Mai đi, về với người thanh niên ấy nữa.

Và một hôm hè theo mẹ tôi đến thăm nhà chị, qua câu chuyện của hai bà cụ, tôi được biết rằng cụ Đốc người đang cho mẹ chị Mai mượn phố vừa cho người đánh tin hỏi cưới cho chị Mai cho người con cụ vừa ở ngoại quốc về. Sau một lúc trầm tư, mẹ chị Mai lại cho mẹ tôi hay thêm là tuy cụ Đốc là người phúc hậu, giàu có và người con trai đã đặt cao, nhưng chị Mai chưa bằng lòng. Mẹ tôi chưa kịp tỏ ý kiến thì mẹ chị Mai đã nói tiếp : " Kẻ sao cho cô, nhà tôi và tôi đã ngỏ lý rồi, thật là không chê đâu vào đấy được, cậu Tiến con cụ Đốc không những đã được người lại được cả nết và mọi hai mươi lăy đã kỹ sư có cả nghề đi". Sự mẹ tôi cùng đồng lòng với mẹ cụ Mai, tôi hết hớp nhìn sững vào mặng cụ. Cũng may là mẹ tôi chỉ mỉm cười và trả lời rất vụ vơ...

Lúc đưa mẹ tôi ra cổng, mẹ chị Mai gắn gượng : " Con gái cho đi học nhiều, chỉ lo cứng đầu và đưa bao tay cóc nhẹ lên đầu tôi cụ nói tiếp : « Con con khéo nói nay nữa, cho học đến đó là vừa. Con đã nhất cấp thôi ». Ra khỏi cổng, mẹ tôi ấu yếm cầm lấy tay tôi, cũng vào vào một tôi hỏi đùa : "Con con gái mẹ, lớn lên có lấy ông kỹ sư không?" Đang bận nghĩ đến nụ cười duyên dáng, cặp mắt trong sáng của người thanh niên thương đi với chị Mai trong những buổi chiều nhạt nắng hôm nghe mẹ tôi hỏi tôi phụng phịu lắc đầu. Mẹ tôi không nói gì, cụ cười bẽn lẽn tôi rồi cười lớn. Cầm tay mẹ tôi, tôi tưởng tượng đến mái tóc buông nửa cổ chị Mai bên thân hình bơi cao của người thanh niên trên con đường vắng rặn mát lặng lẽ.

Về sau theo rồi câu chuyện tôi được biết nhà chị Mai đã nhận lễ hỏi của nhà trai, tuy vậy chị Mai vẫn chưa bằng lòng, và cầu chuyện dang dai mái đến 1 năm, năm thứ ba trên trên. Chị Mai đã thôi học, tôi cũng không đến nhà chị nữa không gặp chị nữa. Cho đến một hôm, tôi mừng rỡ trông thấy chị. Một buổi chiều trời sắp mưa, tôi đang đi thăm trong vườn thì thấy chị đi qua... với người thanh niên quen thuộc kỳ. Chị đến sát rạp bên mình người bạn trai, mặt phấn xuống, lúc quá khác nhau tôi, tôi thấy họ cầm tay nhau và dắt tay nhau hơn. Tôi nhoài người ra khỏi hàng rào để nhìn theo cho kỹ là đo tôi cầm và mái tóc dài của chị Mai quyện lấy chân và cổ người thanh niên và bông bụ khuất dần trong đám bụi nơi ở cuối đường... Nửa tháng sau ngày gặp gỡ cuối cùng kỳ tôi thấy Mẹ tôi sửa soạn đi mừng đám cưới của chị Mai. Hôm đưa đâu, tôi cũng được đến. Gần đình chị Mai trên rộn tip, thấy mẹ Mai vẻ mặt rạng rỡ chạy lăng xăng. Người chồng của chị Mai cao lớn, ăn nói hật thiệp, nước da trắng hồng thật đúng là người ở Âu Tây mới về. Giờ nước đầu đến, tôi thấy chị Mai trong phòng đi ra chậm chạp giữa các cô phù dâu. Chị đẹp lộng lẫy, nhưng đôi mắt sưng húp, khuôn mặt hơi gầy và nước da xanh hơn đạo trước. Lúc cùng chồng lạm lễ đã tiến tôi thấy nét mặt chị thân nhiên đến lạnh lùng, chị không nhìn người chồng cũng như lúc lạy cha mẹ chị cũng không nhìn cha mẹ. Bà con, khách khứa đông đã nhà, tiếng cười nói, tiếng chúc tụng vang lên ầm ầm nhưng chị Mai vẫn thản nhiên không vui cũng như không hẹn. Tôi có cảm tưởng như chị Mai đang dự lễ cưới của một người khác. Lúc bước lên xe hoa, vẻ mặt chị vẫn thản nhiên nhưng tôi thấy miệng chị mím chặt và đôi tay run run, hai cô phù dâu vội đỡ chị vào ngồi trên nệm xe. Tôi không thấy chị khóc như những thiếu nữ vui khác, tôi cũng không thấy chị lưu luyến nhìn lại gian nhà mình đã ở hoặc nhìn lại cha mẹ hay các em. Chỉ ngồi yên, lặc xe chạy tôi thấy mái chị bơ đãng nhìn ra bên phương vô bên đường.

Thế là chị Mai về nhà chồng. Về sau theo sự dò hỏi của tôi, tôi được biết là người thanh niên ngày xưa thường đi với chị trong những buổi chiều tà Tân là người yêu của chị. Anh Tân học với chị một trường, trên chị hai lớp. Họ gặp nhau rồi yêu nhau đã hai ba năm. Anh Tân mồ côi cha mẹ nhưng học rất giỏi, anh yêu chị Mai thà thiết và sâu sắc chị Mai từng tỷ một. Anh Tân rất đúng đắn hiền lành lại rất chiều chuộng chị Mai. Chị Mai cũng rất yêu anh Tân. Theo lời mẹ và người bạn, thì mối tình của anh Tân và chị Mai rất êm đẹp. Tớ ngày gặp nhau đến ngày ra nhau họ chưa bao giờ giận hờn hoặc xích mích với nhau. Ngày cưới chị Mai là ngày chàm dứt mối tình anh nhau hơn ngày gặp. Hình như từ ngày phát nhận lời lấy anh Trí, chị Mai không bao giờ gặp anh Tân nữa.

Chị Mai lấy chồng rồi theo chồng về ở một biệt thự ở Vĩ-dạ. Anh Trí rất yêu chị Mai, anh chiều chuộng vợ, anh sốc vợ tương lai. Nhưng từ ngày về nhà chồng, chị Mai cứ đau đớn mãi. Người chị xanh và gầy đi rất nhiều. Yêu vợ, anh Trí thường đem chị Mai đi đôi giỏ ở những nơi khí hậu tốt nhưng sức khỏe chị Mai vẫn kém dần và vì thương chị, nên tôi thường thấy chị bơ đãng nhìn ra bên phương vô bên đường. Ngày đi đường vui vẻ ở buổi nhiều. Anh Trí thường đem vợ đi dự những buổi tiệc to lớn hoặc đến giải trí ở những bí viện thanh lịch, nhưng chị Mai vẫn không vui lên được.

Thêm lời mẹ tôi, bình như chị Mai đối với chồng hơi lạnh nhạt. Chỉ thích ở nhà hơn là đi chơi với chồng. Suốt ngày chị ngồi đan trên chiếc ghế đã trong khu vườn rợp bóng cây. Có một bận đến thăm chị tôi cùng ngồi nói chuyện với chị trong vườn. Đang nói chuyện vui vẻ với tôi, chợt nghe tiếng tôi anh Trí vào cổng, tôi thấy thấy chị hơi cau mặt. Nhưng rồi nét mặt chị lại giữ được vẻ thản nhiên ngay, chị lại tiếp tục câu chuyện bỏ dở với tôi. Một chốc sau tôi thấy anh Trí ra vườn tìm chị. Thấy tôi anh chỉ lịch sự lom khom cúi đầu chào chứ không bắt tôi tập. Trước sự nồng nhệt của chồng tôi thấy mặt chị Mai vẫn không tỏ vẻ gì cảm động và vui vường. Chị hơi nghiêng mặt ra sau để tránh những chiếc hôn nồng cháy của chồng và chị đưa tay khẽ đẩy chồng ra sau vòng chỉ hơi nhìn cười. Chị Mai ít ít đi chơi. Thành thoảng tôi gặp chị thơ thẩn trên những cỏ xanh đường vắng cùng với dáng điệu tha thướt thuở xưa nhưng là ao đó tâm hồn đen than đã thay cho một mảo áo đen buồn bã. Tớ ngày cưới chị không bao giờ chị tìm gặp tôi để tâm bàn bạc về tà áo tím ngày Tết. Nhưng nếu có ai vô tình hay cố ý nhắc đến anh Tân trước mặt chị, tôi thấy mặt chị sáng lên nét trong sáng của ngày xưa, và chị cúi mặt xuống đất mỉm cười...

Cuộc Mai lấy chồng hơn một năm thì cô con. Đứa con trai nhìn mặn ra đời vẫn không đã sức mang lại cho chị trọn vẹn niềm vui thuở xưa. Đôi lúc tôi gặp chị trên những con đường vắng. Vẫn là áo đen mỏng manh, nhưng chị đẹp hơn trước nhiều, mặt vẻ đẹp của mong manh và quí phái. Từ ngày sinh con trai, cong. Chị Mai cứ ốm đau mãi. Anh Trí phải sin đổi lên Đalạt. Từ đó tôi không có dịp gặp chị lại.

Hai năm sau, nhân dịp chị dẫn con về Huế thăm mẹ, tôi mới có dịp gặp lại chị. Chị đã có bao nhiêu nét phong sương, thêm vẻ hao trong lành miền Cao nguyên đã làm mà chị thêm hồng. Nhìn cặp mắt trong sáng, đôi mới đã bông tự nhiên của chị, tôi mừng thầm rằng chị đã vượt hạnh phúc hiện tại và quên được cảm chợt ngày xưa. Thấy mái tóc uốn dài của chị, tôi chợt ngẩn đến mái tóc xõa bạp bềnh của chị vào những buổi chiều chị tha thướt bên người tình cũ trong chiếc áo mau đỏ sậm. Tôi e đề hỏi chị :

— Chị Mai, sao chị không bận áo mầu rượu chát nữa... em còn nhớ chị bận mầu đó đẹp lắm.

Đôi mắt chị bỗng trở nên xa vời, chị trả lời sau một tiếng thở dài thật khẽ :

— Mất thời gian tính tồi, còn đẹp gì được nữa !

CHÚNG TÔI ĐỌC

TRUYỆN CHÚNG MÌNH, tập 2 thơ của Nhất-Tuân

Trước đây, cùng trên một bào nay, lần đầu tiên được đọc những vần thơ sau đây của Nhất Tuân trong *Truyện Chúng Mình tập 1* :

Rất tình cờ
Tôi quen một người con gái
Rồi chúng tôi thân thương
Đẹp như tình thơ dại-
Yêu như thuở ban đầu
Vì người yêu tôi của Đời
Và tôi là... quân nhân
Nên năng thường hay khóc
Mối lân tôi ở hành quân
tôi có phải biết vậy : đã là những vần thơ giản dị, trong sáng, khoẻ mạnh không không thiếu vẻ say mê và hấp dẫn. Và tôi cũng đã quả quyết rằng chỉ có những tâm hồn lành mạnh, có một cuộc sống gồ ghềnh phũ và lành mạnh mới có thể viết được những vần thơ như thế. Vì vậy, tập thơ được chia làm hai phần, phần đầu gồm 15 bài thơ nói về những lần yêu thương thất bại của tuổi đôi mươi của đám nhiều thăng cuộc đời, phần thứ hai gồm 14 bài thơ nói nhiều đến cuộc sống gai góc của người quân nhân, tôi đã chia 2 phần sau vì nói về cuộc sống đã đi đến kết luận: Con đường mới có rất nhiều hoa thơm cỏ lạ. Người lính tìm thơ đã đặt chân đến. Anh đã hái được những vần thơ đẹp trong buổi ban đầu. Người ta hy vọng anh tiếp tục đi sâu vào con đường gai lửa, khai phá được ở mảnh đất mới đó những thành công rực rỡ hơn để tạo cho mình một thế nghệ sáng đáng với lòng chân thật và bao nhiêu hy vọng quả cảm của anh.

Bài bao in xong, tôi ân hận đã không nói, hay đã nói tiết ra để những bài thơ tâm tình của Nhất Tuân. Lần này tác giả lại cho in Truyện Chúng Mình tập 2 nói toàn chuyện yêu thương. Cảm tập thơ, tôi cảm thấy như đã là một loại thơ thức ! " Đây, lần trước anh quên nói thế bây giờ anh nói đi ; lòng đa, rượu gan, tâm bồn tôi đây, anh nói đi ! " Những chu đã đã là một lời thành thực : rất sự, tôi vẫn cho đó là một lối biểu hiện lòng trung thực. Hơn nay tôi sin nói và cảm thấy trung thực đó.

Điều mà tôi có thể nói ngay được với các bạn là hai mươi bài thơ đem in thành tập lần này, có lẽ tác giả chỉ để dành riêng cho tuổi đôi mươi, nhưng là một thứ tuổi đôi mươi của *hôm nay của bây giờ*, vì chỉ có tuổi đôi mươi của hôm nay, của bây giờ mới có một loại *tình yêu tâm tình yêu của người thủy thủ* :

Tôi biết truyện cô người con gái
Yêu một chàng thủy thủ si tình
Nàng là cô học trò 19 tuổi bằng
Học để nhất tại trường trung học
nọ
Cả hai đều say mê gần bỏ
Cả hai cùng thương nhớ...
Người lính hải quân trẻ vì công
vụ thường phải đi xa
Nhiều chuyến hải hành đầi vô cùng tận
Trên boong tầu.
Những khi sóng êm gió lặng
Anh chàng sầy mộng tết nhiều
Hoặc đêm tăng vì sao trên trời mà
nhớ tới người yêu
Lòng như tích khúc tình ca
Lúc ấy anh chỉ muốn xin Hơm
trường tất lấy quay vê Chợ lớn...

Bài thơ *Bài của DỖ-TÂN*

PHÂN THỨ NHẤT — CHƯƠNG XII

● Không chiến quân giới cũng chỉ sống nổi 3 tháng

(Tiếp theo)

Nói với vợ xong, Mercedes liền học tốc nhảy lên xe đạp «cuốc» và phóng vè, để thông báo cho các trường toán của ông Vốn là một cựu «cua-rơ» của Đức. Từng nhiều lần được sếp vào loại có hạng trong các cuộc đua vòng quanh Pháp quốc nên ông biết là linh Đức sẽ không bắt bớ ông. Ông coi được cấp riêng một giấy phép cho muốn đi tập ở đâu thì đi.

Nhưng ma thứ ra, trong lúc ấy, không ai khảo nơi các tổ Không Chiến để đã nhận được tin cả rồi, đã vì chỉ huy trực tiếp của bộ binh bảo. Vì mỗi tổ đều có một kế hoạch riêng và đều đã biết công tác của mình. Như Albert Kaupe, trưởng ga Caen thì phải hợp cùng các đồng chí của ông phụ ngay những bề trừ xơ và rắc bề tôn trừ bước cho các lái máy bay tương Đức. Đường quan cá phố ở Lou-Fontaine thì phải hãy diệt tức thì những bệ trông thông mà ở Nogent mà Dy-tô của ông gồm có bốn chục người có nhiệm vụ phải cắt các đường giây điện thoại chính ở Cherbourg. Ở vùng Grasselieur, một chủ tiệm tạp hóa ở Cherbourg phải lãnh một bản phân nặng nề nhất, do là công cuộc đặt mìn phá hủy một hệ thống đường ray phụng Cherbourg, Saint Lô và Ba Lê. Ngoài ra còn có vô số tổ khác và nhiều công tác khác nữa. Nói tóm, không chiến quân phải lãnh nhiều công tác khó khăn vô cùng. Thời gian thì gấp rút, mà cuộc đề bộ cũ có thể khởi sự vào đêm. Nhưng suốt đọc miền duyên hải, giữa Anh Quốc và Bỉ, mọi người đều hồi hộp chờ đợi và ai cũng cũng cuộc đề bộ để diệt ra ở khu bộ.

Nhưng tuy vậy có một rất là khang chiến khác công gấp phát mới vai vẻ để khó nghỉ. Như ở tỉnh Grandcamp, sát gần khơi là ở gần hai bờ biển sắp được gọi tên là Omaha và Utah, viên trưởng toán Jean Marteau có tiếp phận gọi những tin tức phải gấp qua Cảng Đan. Nhưng ông ấy hôi không biết phải làm cách nào để nhận tin và gọi tin đó. Không lẽ gần trên cao đồng chỉ của ông đã bao ông biết là Đức đã vượt đặt một đồn cao xạ phòng không đài gần một cây số? Để được tập mà quan sát Marteau đã đạp xe đạp đi ra xem... vì ông có gây chương nhận là nhân công làm việc ở trong trường hay đang bước tương Đức. Đường nếu đi có gặp lính tuần tiểu ông cũng không sợ bị bắt.

Lên sơn, Marteau nhận ngay thấy tầm quan trọng của đồn vị phòng thủ này. Do là một toàn quan sang phòng cơ gồm hoa, trang bị những cỗ cao xạ hạng nặng như 88 và Bofors. Thật ra đơn vị này có những nam dân gần bao mươi làm cả cao xạ mà quan Đức đã sắp đặt cần thận để có thể chặn trái vô nổi mặt trời của vùng Vire. Ho tới gặp Grandcamp Marteau thấy bọn Đức làm việc rất gấp tới để đặt vị trí cao xạ phòng để bao đan này thì ông đam lo ngại : nếu ông vội có thể là cuộc đổ bộ sẽ nhằm vào miền này, và có lẽ bọn Đức đã biết trước tin này rồi.

Nhưng có một điều Marteau không biết là những cỗ cao xạ này lẽ phải chính con đường ở trong vài giờ tiếp sau đây, những phút ở chung tàu lượng của sơ đoàn 82 và lũ nhảy dù sẽ phải đi qua. Tuy nhưng, có một điều tai hại cho Đức là nếu Bộ tổ cao tư lệnh Đức đã được nghe phong phanh về tin Đồng Minh đã bộ thì người lại nghĩ tin đó là những lời tài đoán mà thôi.

Werner Von Kistowski, chỉ huy trưởng tiểu đoàn Tiếp vận không. Do đó mà trung lúc ấy chính Kistowski lại rất đang tự hỏi không hiểu tại sao đơn vị phao thì cần cho gấp hai ngàn năm trăm người lại có đến sơ sót xinh nay Nhưng cũng may là Kistowski vốn đã quen với những cuộc đụng binh thành linh. Đơn vị của ông đã trang một lần bị gửi tới Caucasse tư tưu một mình, nên ông cũng không ngạc nhiên cho lắm.

Marteau vừa đạp xe tạp que mà những người linh thực đang sơn nơp vừa nghỉ tìm cách bắn hạ quân trong xây vẽ Tổng hành Chỉ của Leonard Gille, phụ tá trưởng bao quan bao ở Nogent-mang-Th... tại Caen, cách Vire chừng bảy mươi lăm cây số. Marteau đã vội vội đi đích thân đi được vì ông có nhiều việc phải lãm. Sau ông quên đình hiệu gọi tin bằng trên trong chăng. Như vậy tôi mất nhiều thì giờ lắm nhưng đã sao thì vẫn không của đã thời gian. Tin này sẽ được tiếp vô Bộ tổ cao tư lệnh bằng máy vô tuyến là Mercedes sẽ đưa sơ lược tin.

(Còn tiếp)

MỘT GIỜ

— Ông TRỊNH-VĂN TÙNG (Thủ Đức)

HỎI : Xin cô cho biết ý kiến của ông đăng sáng chế S.C.D.G. « Sáng hơn » ?

ĐÁP : Tại Pháp, các hãng sương khí sáng chế được một mùi hăng tố hầu, thương tính tốt và xin xin bằng để bảo độc mùi hăng riêng mình. Bằng S.G.D.G. có nghĩa là « chính phủ không bảo đảm » (Sans Garantie Du Gouvernement) Tuy có chữ "không bảo đảm", nhưng những mùi hăng được cấp năng suy bảo bền đó là là những hàng tốt tài được mỹ nghiệm tin đúng đắn.

HÀ-MAI-LÂN

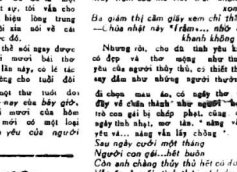

TRUYỆN LẠ 4 Phương

SANG NGA ĐỔI TIỀN... BẢN QUYỀN TÁC GIẢ !

Mary Hemingway là vợ góa của văn bào Mỹ Ernest Hémingway. Hồi sinh thời, văn hào Hemingway đã từng được giải thưởng Nobel về văn thương, những sách của ông bán chạy như thần tuyên. Bà Hemingway vừa xin giấy thông hành sang Mạc tư khoa. Là một cựu sử kỹ giỏi, bà Hemingway đu tính sẽ mở một cuộc phỏng vấn các nhân vật quan trọng trong chính giới Nga Xô, như Chủ tịch Xô-viet, Mô-lo-tốp v... Ngoài ra, bà sẽ viết một thiên phóng sự nóng hổi về đời sống của dân chúng Nga Xô cũng những cảnh chân thành nhất của bà trong chuyến du lịch này.

Trên đây là bà dự tính có thể tính cách bảo bổ và văn nghệ. Còn một dự tính thực bà thuộc tính vượt... và là dự định quan trọng nhất trong cuộc viễn du này. Bà hy vọng sẽ đòi được quyền tác giả về những bản Nga văn dịch theo những tác phẩm của chính bà trong ít lâu cấu trúc... 37 năm nay ở bên kia bức màn sắt ! Theo bà, thì số tiền bản quyền tác giả kia có thể lên tới ngàn lượt đô la.

Là một nữ kỹ gia kỳ cựu mà bà Hemingway coi " lạc quan ", bà vẫn vững sẽ đòi tiền bản quyền tác giả ở cái sự mà mọi quyền lợi của nhân đều bị đăng và chính phủ đem cất bổ... bị, thì quả là bà con ngày thơ thật !

— Bà huyết thu thu phu — Bài dưỡng cho thai nhi.

Qui Bà có thai, cần dùng thuốc :

BỔ HUYẾT DƯỠNG THAI QUẢNG AN HÒA TRỊ DỨT CHUNG : ưa mửa bơn đa, bón, ngươn mỏi mệt, thai yếu bụng trắng... Khỏe sự hư thai, khi sanh đẻ không lâm bàng, không đau bụng mà lại rất mau, rất dễ, sau khỏi mạnh đã tuổi và người mẹ được khỏe khoắn. Nên dùng thuốc bổ huyết Đã là phương thuốc quí mà quí ba năm lựu y (Cả bán khắp nơi) Đông đường Ký Trác, 169 Lê-văn-Duyệt Sg.

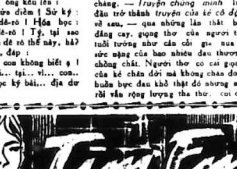

Góc thẩm ẩm

TẠI VÌ...

Tự là mỹ dưa học đết nhất trên đời, thường vẫn được... đội số quanh năm. Cho của Tự là một tay chuyên chạy ấp phe, vắng nhà luôn nên không có thời gian sản sóc con cái, con bà mẹ thì lại đết nát, nên Tự mặc tình bơ bơ đời.

Một hôm cha Tự về nhà bỗng " đốc chứng " bắt Tự mang thông tin lo ra cho ông xem. Nhìn vào cột ghi điểm, ông kêu lên :

— Địa dư ! sửa điểm ! Sử kỷ ! đề-nhỏ ! Vật lý ! đề-nhỏ ! Hóa học ! đề-nhỏ ! Toán ! đề-nhỏ ! Tự, mà sao bị những bốn con đề nó thế hả, bảo Tự khoanh tay, đáp :

— Thưa ba... nó không biết ý ! A... ả... cô lê tậu... tậu... vì... con... con đề thì giỏ học kỳ bắt... địa dư đây, ba ạ!

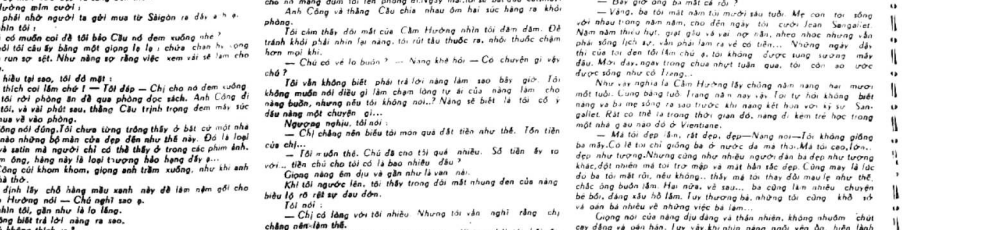

Tìm Em Nơi THIÊN ĐƯỜNG

Số 53

Tiểu-thuyết phóng tác của HOÀNG HẢI THỦY

(Tiếp theo)

CHƯƠNG XIV

Anh Công trầm trầ :

— Thưa ông, hàng bà mua đẹp lắm ạ. Tôi chưa bao giờ được thấy những bộ mặn của đẹp và sang đến thế !

Cầm Hướng mỉm cười :

— Tôi phải nhờ người ta gởi mua từ Sàigòn ra đấy ạ !

Nàng nhìn tôi :

— Chủ cô muốn cô đã tôi bảo Công nó đem xuống nhé ?

Nàng hỏi tôi câu ấy bằng một giọng êu là : chưa chan hồ vọng và cũng run run sợ sệt. Như nàng sợ rằng việc xem vải sẽ làm cho tôi khó chịu.

Không hiểu tại sao, tôi đề mặt :

— Tôi thích coi lắm chớ ! — Tôi đáp — Chị cho nó đem xuống.

Chúng tôi rời phòng ăn để qua phòng đọc sách. Anh Công đi theo chúng tôi, và vẫi phát sau, thẳng Cầu trịnh trọng đem mấy xấp hàng mới mua về vào phòng.

Anh Công quỉ đứng. Tôi chưa kịng trông thấy ở bát cứ một nhà sang trọng nào những bộ mặn của đẹp đến như thế nầy. Đã là loại hàng thêu và satin mà người chỉ có thể thấy ở trong các phim ảnh.

— Bẩm thưa, hàng mặt là loại tượng bảo hàng đẹp ạ...

Anh Công cúi khom khom, giọng anh trầm xuống, như khi anh nói trong nhà thờ.

— Tôi định lấy chỗ hàng mẫu xanh nầy để làm nốm gối cho chủ — Cầm Hướng nói — Chủ nghĩ sao ạ.

Nàng nhìn tôi, gần nhìn là lo lắng.

Tôi không biết trả lời nàng ra sao.

— Chủ không thích ư ?

Nàng hỏi.

— Tôi thích lắm chớ, nhưng mà...

Tôi ngừng lại, vì một lẽ nào, tôi cảm thấy tôi đỏ mặt

— Nhưng mà... những thứ hàng nầy chắc là đắt lắm..?

Nàng gật đầu :

— Vâng ạ... đắt lắm. Loại hàng nầy thì phải đắt rồi. Nhưng mà đẹp và bền, có thể dùng được hằng chục năm. Con chẳng chủ cần có thể dùng được...

Như muốn tìm một người bạn đồng mình, nàng ngước lên hỏi anh Công :

— Có phải không ? Anh Công nhỉ ?

Anh Công vội vã :

— Bẩm bà vâng.

Nàng tiếp

— Điều cần là chủ thấy thích.

— Chắc chắn rồi — Tôi đáp — Đẹp thế nầy thì phải thích chứ...

Nhưng, tôi xin biểu chủ Anh Công, làm ơn gọi em Cầu, cho nó mang đàn tôi lên phòng đi. Nay mai tôi sẽ bắt đầu cầt-may.

Anh Công và thằng Cầu chia nhau đem hai vào hàng ra khỏi phòng.

Tôi cảm thấy đối mắt của Cầm Hướng nhìn tôi đăm đăm. Để tránh khỏi phải nhìn lại nàng, tôi rút tấu thuốc ra, nhồi thuốc chậm hơn mọi khi.

— Chủ có vẻ lo buồn ? — Nàng khẽ hỏi — Có chuyện gì vậy chủ ?

Tôi vẫn không biết phải trả lời nàng làm sao bây giờ. Tôi không muốn nói điều gì làm chạm lòng ai cả và nàng làm chủ Chiếu đã đã nhận được tin cả rồi. Nếu tôi nói ra thì chỉ hoặc trực tiếp của hoàng bảo. Vì mỗi tổ đều có một kế hoạch riêng và đều đã biết công tác của mình. Như Albert Kaupe, trưởng ga Caen thì phải hợp cùng các đồng chí của ông phụ ngay những bề trừ xơ và rắc bề tôn trừ bước cho các lái máy bay tương Đức. Đường quan cá phố ở Lou-Fontaine thì phải hãy diệt tức thì những bệ trông thông mà ở Nogent mang Th... tô của ông gồm có bốn chục người có nhiệm vụ phải cắt các đường giây điện thoại chính ở Cherbourg. Ở vùng Grasselieur, một chủ tiệm tạp hóa ở Cherbourg phải lãnh một bản phân nặng nề nhất, do là công cuộc đặt mìn phá hủy một hệ thống đường ray phụng giữa Cherbourg, Saint Lô và Ba Lê. Ngoài ra còn có vô số tổ khác và nhiều công tác khác nữa. Nói tóm, không chiến quân phải lãnh nhiều công tác khó khăn vô cùng. Thời gian thì gấp rút, mà cuộc đề bộ có thể khởi sự vào đêm. Nhưng suốt đọc miền duyên hải, giữa Anh Quốc và Bỉ, mọi người đều hồi hộp chờ đợi và ai cũng cũng cuộc đề bộ để diệt ra ở khu bộ.

Nhưng tuy vậy có một rất là khang chiến khác công gấp phát mới vai vẻ để khó nghỉ. Như ở tỉnh Grandcamp, sát gần khơi là ở gần hai bờ biển sắp được gọi tên là Omaha và Utah, viên trưởng toán Jean Marteau có tiếp phận gọi những tin tức phải gấp qua Cảng Đan. Nhưng ông ấy hôi không biết phải làm cách nào để nhận tin và gọi tin đó. Không lẽ gần trên cao đồng chỉ của ông đã bao ông biết là Đức vượt đặt một đồn cao xạ phòng không đài gần một cây số? Để được tập mà quan sát Marteau đã đạp xe đạp đi ra xem... vì ông có gây chương nhận là nhân công làm việc ở trong trường hay đang bước tương Đức. Đường nếu đi có gặp lính tuần tiểu ông cũng không sợ bị bắt.

Lên sơn, Marteau nhận ngay thấy tầm quan trọng của đồn vị phòng thủ này. Do là một toàn quan sang phòng cơ gồm hoa, trang bị những cỗ cao xạ hạng nặng như 88 và Bofors. Thật ra đơn vị này có những nam dân gần bao mươi làm cả cao xạ mà quan Đức đã sắp đặt cần thận để có thể chặn trái vô nổi mặt trời của vùng Vire. Ho tới gặp Grandcamp Marteau thấy bọn Đức làm việc rất gấp tới để đặt vị trí cao xạ phòng để bao đan này thì ông đam lo ngại : nếu ông vội có thể là cuộc đề bộ sẽ nhằm vào miền này, và có lẽ bọn Đức đã biết trước tin này rồi.

Nhưng có một điều mà Marteau không biết là những cỗ cao xạ này lẽ phải chính con đường ở trong vài giờ tiếp sau đây, những phút ở chung tàu lượng của sơ đoàn 82 và lũ nhảy dù sẽ phải đi qua. Tuy nhưng, có một điều tai hại cho Đức là nếu Bộ tổ cao tư lệnh Đức đã được nghe phong phanh về tin Đồng Minh đã bộ thì người lại nghĩ tin đó là những lời tài đoán mà thôi.

Werner Von Kistowski, chỉ huy trưởng tiểu đoàn Tiếp vận không. Do đó mà trung lúc ấy chính Kistowski lại rất đang tự hỏi không hiểu tại sao đơn vị phao thì cần cho gấp hai ngàn năm trăm người lại có đến sơ sót xinh nay Nhưng cũng may là Kistowski vốn đã quen với những cuộc đụng binh thành linh. Đơn vị của ông đã trang một lần bị gửi tới Caucasse tư tưu một mình, nên ông cũng không ngạc nhiên cho lắm.

Marteau vừa đạp xe tạp que mà những người linh thực đang sơn nơp vừa nghỉ tìm cách bắn hạ quân trong xây vẽ Tổng hành Chỉ của Leonard Gille, phụ tá trưởng bao quan bao ở Nogent-mang-Th... tại Caen, cách Vire chừng bảy mươi lăm cây số. Marteau đã vội vội đi đích thân đi được vì ông có nhiều việc phải lãm. Sau ông quên đình hiệu gọi tin bằng trên trong chăng. Như vậy tôi mất nhiều thì giờ lắm nhưng đã sao thì vẫn không của đã thời gian. Tin này sẽ được tiếp vô Bộ tổ cao tư lệnh bằng máy vô tuyến là Mercedes sẽ đưa sơ lược tin.

(Còn tiếp)

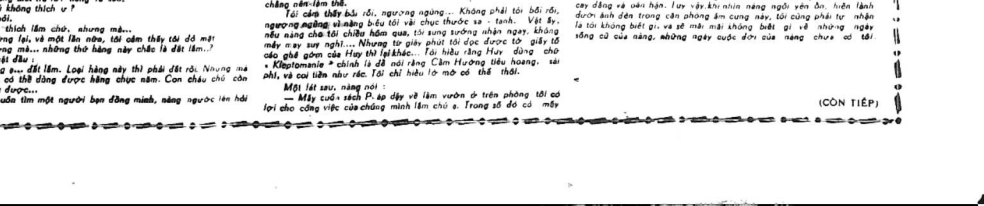

— Ông TRỊNH-VĂN TÙNG (Thủ Đức)

HỎI : Xin cô cho biết ý kiến của ông đăng sáng chế S.C.D.G. « Sáng hơn » ?

ĐÁP : Tại Pháp, các hãng sương khí sáng chế được một mùi hăng tố hầu, thương tính tốt và xin xin bằng để bảo độc mùi hăng riêng mình. Bằng S.G.D.G. có nghĩa là « chính phủ không bảo đảm » (Sans Garantie Du Gouvernement) Tuy có chữ "không bảo đảm", nhưng những mùi hăng được cấp năng suy bảo bền đó là là những hàng tốt tài được mỹ nghiệm tin đúng đắn.

HÀ-MAI-LÂN

Góc thẩm ẩm

— Nếu đã là một thiếu nữ thì hãy thường cố nào chạy theo đàn ông. Vì không hạn gì cái bẫy chạy đi lùng con chuột.

CHANGE EXPRIMÉ

— Tiền bạc không khác gì phân bón. Phân không dùng được vào nhiều việc nên là không đem rắc khắp nơi. F BACON

Nhà thường số

HUỲNH LIÊN

30 NĂM KINH NGHIỆM

Chuyên môn xem Tử-vi, Chỉ tay, Đoán quẻ bài Tarot theo khoa học Ai-Cập. Cam đoan quả quyết nên đoán việc đã qua không đúng không nhận tiền thù lao. Việc xây đến có giấy tờ bảo đảm chắc chắn.

Văn phòng tại 632 Phan-thanh-Giản Vườn Bà Lớn — Saigon.

TÌM THUỐC TRỊ BỊNH HỌ ?

Ai bị chứng Hô có đàm, Hô khan, ho đêm, cần tìm đúng thuốc : Cao ho QUẢNG AN TIÊN, thị hiệu nghiệm các chứng Hô của người lớn, Hô sán hau, Hô phong đàm, Hô kem đêm mệt ngất. Lại thích hợp cho bệnh nhân yếu phổi dùng để bổ phổi ngừa lao. Lành Hô (Có bán khắp nơi) Đông đường Ký LY-TRÁC 169 Lê-văn-Duyệt, Saigon.

(CÒN TIẾP)

Tiếp theo A trang 1

ra: thà bỏ lụn được mấy năm, ông thấy có bổn phận phải lên điều đàn để nói sáng một vấn đề.

● Ông nói: có một tạp chí, dưới nhiều tác mắt tiếu sĩ Lượt trẻ trong đó viết: *Quốc Hội không nên thảo luận về những vấn đề chuyên môn vì đa số đều hiểu không phải là chuyên môn*... Cả nhân ông cho lập luận này là đúng. Nhưng sau khi được thấy những ý kiến rõ ràng, xác thực, trước đến đâu, tôi tăng thấy « đa số đều hiểu là tạp chí đó muốn nói đến ... nên theo ý ông cần phải đã phá luận điểu hoàng hôn của nhà tiếu sĩ thuật bu của tạp chí nọ.

Vậy vấn đề ở đây, ông Hà-Như-Chi, chỉ thấy Uỷ Ban chưa đồng không nhóng Uỷ Ban nên bàn đến chuyên môn, mà trái lại cần có thêm quyền để bàn tới tất cả mọi vấn đề chuyên môn có liên can tới đời sống của dân chúng.

Bên ở cạnh nhóng, ông Vi Văn Định cũng ta hãy trong nước Pháp, tại sao Pháp tiếp tục là thế mà nước ngoài vẫn bị kẹt vì nông dân biểu tình phản đối?

Kế hoạch nông tăng giá sản xuất nông nghiệp để xuất rằng: chương lợi nhiều giá sản xuất, quyền lợi của nông dân có được tăng theo hay không? Hơn nữa, cách tác ba mẫu đất, mức bao lên của nông dân tới tiếp kém, giá bán lại bé, tuy giá bán gạo vẫn cao, vậy phần sản lượt đi đâu? Ông nêu câu hỏi mực trên xuất cảng có đi đến với mục phát triển nông mức sống của nông dân hay không. Tôn lại vấn đề ông nêu lên là: quốc lãnh lợi tức nông nghiệp với lợi tức nhóng khu vực khác.

Cạnh tranh là một chuyện, và kết quyền khích lại là một chuyện khác

Ông Cao văn Chiểu lo lắng gạo và cao su của ta khó xuất cảng. Như thế khó trông vào xuất cảng để cứu binh cần cần chi phó, chi bằng hớt nếp cảng, để mà thăng hàng cần cần mua địch, tiền dân tới đ.c lập kinh tế.

Ông cho rằng kế hoạch ở phần tổng quát đã tự mâu thuẫn khi nói rằng sự cung tự xin là bổ lỡ đi dập hay, chỉ việc vào xuất thêm là tìm được thị trường nhiều thụ người quốc. Ông chủ trương tạp hóa: hóa cảnh nông, và khuyến nghị chính phủ nên trợ cấp cho dân trồng bông, vì theo ý ông, nhờ thuế 5.7, giá bông ở trong nước có thể cạnh tranh với giá bên ngoài, nhưng cạnh tranh là một chuyện, còn khuyến khích lại là một chuyện khác.

Máy cấy và đến các áp

Ông Võ-văn-Nhiệm đề nghị Nông Tín nên mở ông chuyên trình cho vay nghiệp đến từng ấp một, nhất là những ấp đã tự bảo đảm được an ninh để mua máy cày, máy máy bơm rước, bảo tăng năng suất. Ông cũng đề nghị nương việc kiểm nhà đất hoàng ở Cao Nguyên để trồng cà phê, trồng trà, nhưng nên g.ộp cho các cơ sở đã đủ phương tiện cơ giới để tăng năng suất.

Đừng nên khai tử thêm một Hợp tác xã nữa

Ông Nguyễn hữu Khải bênh vực cho Hợp Tác Xã Tân Cảm đi cư, để cấp tín dụng cho nó, chớ đừng cho H.T.X. đã thể lập nhà máy chế biến trà. Theo ý ông nếu cứ để chuyện nhiều tiền ở Chợlớn chế biến trà, thì đến cuối kế hoạch, ta lại phải bỏ tiền thêm một hợp tác xã nữa.

Ông cho rằng chủ trương của Nông Tín cho vay với lãi nhẹ nhàng đúng người, đúng lúc, đúng thời, nhưng nếu gặp dân nghèo tập hợp nhau thành H.T.X. mà không được vay, thì đương nhiên sẽ đến kinh tế Nhân Vị.ná Dân chủ thì là quá quật. Ông cũng nêu lên vấn đề Công tân tranh thủ đồng bào Thượng với lá cho phép làm Rẫy tự do, cần ta cấm làm rẫy để bảo vệ rừng. Đây là mít vấn đề chính trị, phải làm ngay bao đã khi khoan nhưng nên hợp. Chúng tôi mong rằng đọc giả sẽ thứ cho chúng tôi lối lý thuyết đó.

(Còn tiếp)

Tiếp theo T trang I

hành đó gì rất lẻ và êm thấm. Do đó nhóm viên tin rằng thủ phạm phải ra vào nhà này rất thường. Vì vậy vụ cuộc điều tra nhà chức trách đã bắt được tên Trần Sửu 49 tuổi, đã công với vợ bé ở là Nguyễn thị Nhu u, kể trước mối cho cô Hương, đã giết cô này để đo t.ấ tư muốn cô ký vào giấy tờ nhà cửa. Sau khi Nhung ra trước Tòa Thương Thẩm Đại Hình hai bị can lại phản cung. Tuy nhiên theo hồ sơ nội vụ rõ ràng là yếu tố chứng tỏ họ là thủ phạm. Vì vậy, Tòa lại ấn án sơ thẩm phạt mỗi bị can 10 năm khổ sai.

Bảo hàng ngày

Đọc gì hay

Đọc **Ngôn-Luận**

Chia vui

Chúng tôi vừa nhận được tin: Hồi 16 giờ ngày 23-6-1962 (22 tháng 5 âm lịch) tại nhà thờ Tân Lãnh 155 Trần hưng Đạo, sẽ cử hành hôn lễ của:

Cô Song Hà— NGUYỄN HIỀN BẰNG trưởng nữ của ông bà Nguyễn Đình, nữ thi sĩ của Phụ trương Ngôn Luận và cậu **LÊ VĂN THIỆN** thứ nam của ông bà Lê văn Nam.

Chân thành chúc Bằng và Thiện trăm năm hạnh phúc.

KIỀU DIỄM HỒNG

Ngôn-Luận

Ngày thứ Sáu 22-6-1962

Tiếp theo D trang 1

bà Lý không nhận là hai vợ chồng bà đã có mượn của ông Trương số tiền bơm một triệu để buôn bán lính doanh.

Tờ giấy tuy ký, vào không thượng ngày tháng 4-62, ông Trương có vẻ đơn kiện ông Trước đề đòi số lượt 1.112.000đ. Ông đòi cho chưa có kết quả gì thì sau đó 11 tháng, ông Trước bị mưu sát như bạn đọc đã rõ.

Ông Trường là « thủ phạm » thứ 10 ?

Trên đây là những điều chúng tôi thu thập được về ông Trương. Ông có phải là « thủ phạm » thứ 10 không và là « quân sư » của bà Lý (như nguồn tin ngoài hành lang Cảnh sát cuộc cho biết hôm qua) không ? Việc ấy phải cho nhà chức trách đều tra mới rõ. Có điều chắc chắn là: khi ông Trương bị bắt, người ta cho rằng, nếu vụ bắn xảy hưu hẹn còn nhiều phe gây cản bớn nữa, nhiều cai bắt người hơn nữa, như bạn đọc *Ngôn Luận* vừa kiểm tâm cho đọc ngày từ những ngày đầu của vụ mưu sát này.

Chánh phạm vào khám Chí Hòa

Trong số báo hôm qua, chúng tôi đã nói tới vụ ba người bị cảnh sát cuộc ép vào tội đồng lõa mưu sát ông chủ tiệm giày Nam Việt là Ngxuan-Tân, Ng-xuân-Sang và Võ-văn-Bình bị tống giam vào khám Chí Hòa, sau khi được phóng dự thẩm hồi cung.

Tới hồi 6 giờ chiều ngày 21-6-1962, người thứ tư được giải tới phóng dự thẩm, và bị tống giam sau cuộc thẩm vấn là Võ văn Lang (tự Lửa, 27 tuổi, là kẻ đã cầm dao đâm chết ông Trước, theo cuộc điều tra của cảnh sát cuộc quận Nhất.)

Các bà, các cô chớ đợi trước tôn

Mà khác trục những ngày qua, rất ít tin các bà các cô (hoặc cô quen biết hoặc vì quá tò mò) đã tự tạp rất đông ở cửa công như ở sân tòa để được nghe thấy bà Lý tạm mặt. Chính sát đâu bà này tới phòng dự thẩm.

Sáng hôm qua, thứ năm 21-6-62, cơ vẫn là đông đảo những bạn đọc lẫn sau phòng dưới (ở phía cửa vào bên ly cuộc) là lại có những người nhóm nhóm đâu tìm xem có phải Phạm vệ chính vì đã thì không có bà đó? thì, Phụ quân chứng vì quả chứng kết đương trường ngoan. Có là biết một tên đã vào ngồi ở ghế đã 3 gông đã phát ngôn như vậy. Và nàng đã lấy lăm bằng lòng rồi gật gù nghe theo.

Ngoài ra trong ngôn ngữ của nàng, thiên hạ còn thấy m i vài nét đặc biệt mà ở đất nước Việt Nam nên nhà không một ai có vinh có N.ng có thói quen xử dụng đại đưa tay nói như nhất ở trong mọi trường hợp cả những lúc chỉ bảo bọn tùy tùng Đặc. Cho nên người nghe vẫn nó hay vô tả ! Tỷ dụ như là nàng chửi một thằng kép mà cả bọng:

— Tiếc xe đã máy sao lại hỏn với tôi ? Tôi thì ngồi bà chả máy bị gì ?

Z. Hồ Lôi Bảo còn nổi tiếng về phương diện bao miệng.

Mọi anh chàng bạn tù có kẻ lại một câu chuyện hay hay về nàng. Hôm ấy đạo Ca-ti-na, bắn gặp nàng đi chơi phố với bộ quần áo kiểu « sà-ràng-cô-lê ». Đang lúc chánh choáng hơn men, thấy rằng mình có thiên cam đảm để nhận lấy những cái tiếng, bắn liền lại gần gẫu:

— Thèm quá ! Thèm quá sá !

— Thèm cái gì ?

— Thèm.....

— Chị đưa cô ngân ! Nhưng thà hỏi chú em chịu được bao lâm hay là vừa lên xe đã tuột xích ngay ?

Trước sự can trường của đồ thủ, chàng bèn tin chịu chào thua ngay.

(Còn tiếp)

Tin mừng

Được tin ngày 17-6-62 ông bà Nguyễn hữu Bảo lâm lễ vu quy cho thứ nữ là cô **NGUYỄN THỊ CÔNG** cùng cậu **PHẠM HỮU NGHĨ**. Xin chia vui, và chúc tân lang và tân giai nhân luôn phụng hòa minh.

KIM NHƠN

Trường **TRUNG-THU** 914/9 *Phan-đình-Phùng*

LỚP TRIẾT ĐỆ NHẤT (niên khóa 62-63)—Gs. Tr.-B.-Lan

KHAI GIẢNG 30 tháng 6-62 — Phải ghi tên trước.

CẤP 800 HỌC BỔNG

THẤT, LỤC, NGŨ, TỨ, TAM, NHỊ. Ghi tên trước 27-6-62

Tư-Thục **TÂN-THẠNH**, 196 Trần-quang-Khải, Tân-Định

Thuốc đau tim số 58

Do mãn huyết nóng nhiệt, **lo lắng** buồn rầu thất vọng, tim đập mạnh hồi hộp, chóng mặt, sáy sẩm, nặng nguy, trai tim nở lớn ngộp bức, ca khan, tao táng hay quên, mất ngủ, chiêm bao ác hại khó ngủ.

ĐÔNG Y-SĨ KIỂM ĐÔNG DƯỢC SĨ

NGUYỄN-VĂN-CUNG

60 đường Pasteur SAIGON (Pellerin cũ) Đ.T. 23.692

Chuyên môn trị bịnh hậu: Bịnh đau nhức, tim, thận, máu huyết bạch đai, tinh suyễn, bịnh tê bại, phong đơn, phong tình và các thứ nóng ban, các thứ phong dâm, phong sa, cước tre em.

Xem mạch miễn phí ngày, chủ nhựt nghỉ

Tiếp theo B trang 1

Thiên đã đồn đ.ệ nhiều vẻ bộ quần áo kiểu « không-cả-sa-lê-chô-Pa-ri-ô-lê » của một nữ chủ nhân nơi Sô-Nách Bar nọ. Nhưng nếu đem ý, bộ quần áo kiểu « sà-ràng-cô-rê » của nàng thì không đi đến đâu cả. Mặt khác, chỉ chuẩn nàng vận bộ quần áo kiểu « sà-ràng-cô-rê » thì sẽ có lắm thằng khốn khổ khiến vạ vì nàng ! Tại sao thế ? Thưa vì bộ áo kiểu « sà-ràng-cô-rê » không hề lòng vòng tròn cho nàng đến nỗi mụ ngồi đi, có kẻ đàm xâu vào cột nhà trong cả đầu, có khi lao cả vào pa lim via ! Ở, và nếu đi ở tô thì sẽ ăn sàng lao cả vào cái bể cả bên đội vẫn đông chế đường.

Trên đi là nàng nhưng người đàn bà có thân hình đẹp, có bộ ngực nở nan không phải là đề giam hãm nó vào trong những bộ quần áo kiểu nữ? ngoài. Ấy được giải tới B1 bà Lý lên không ?

Đến hồi 8 giờ 30 sự tò mò cần những người hiểu lý mới được thỏa mãn.

Bà Lý đã tới Dự Thẩm

Mỗi số người qua tò mò lên tầu lầu chung quanh bàng đông một thứ phụ và một nhóm viên công lực tiến công ra bước xuống Ngxuân thiếu phụ ấy, chính là bà Trung thị Lý. Bà mặc một chiếc áo dài lần m mầu cam xẫm, mặt đeo kính đen. Nhưng, cả nếu so lần đôi mắt kính vào không che đầu hết những nét nhăn lại bộn rõ trên nét mặt người đàn bà, mà cuộc điều tra của cảnh sát cuộc đã cho là kẻ chủ mưu gây chống.

Liền vừa đã bắt Ly được dân ngay vào phòng tạm giữ và 10g20 được ông dự thẩm gọi vào thẩm vấn (hoặc đã ra vào các lần cam khác).

Cho tới khi chúng tôi viết những giòng này, bà Ly vẫn còn đang bị thẩm vấn. Vào giờ chiều, ông dự thẩm lại biện